

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BUITENLANDSE ZAKEN, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

N. 2006 — 2158 [C — 2006/15060]

22 MAART 2006. — Wet houdende instemming met het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992 (1)(2)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992, zal volkomen gevolg hebben, onder voorbehoud van hetgeen in artikel 3 van deze wet bepaald is.

Art. 3. In afwijking van de grenswaarden bepaald in Bijlage I, deel 1, nrs. 3, 4 en 5, van het Verdrag, behoudt de federale staat België zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen :

- voor broom (zeer toxische stof) : 100 ton;
- voor methanol (toxische stof) : 5 000 ton;
- voor zuurstof (verbranding bevorderende stof) : 2 000 ton.

In afwijking van de grenswaarde bepaald in Bijlage I, deel 1, nr. 8, van het Verdrag, behoudt de federale staat België zich het recht voor om de volgende grenswaarden toe te passen voor stoffen ingedeeld overeenkomstig richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen :

- voor stoffen waarvoor de waarschuwingsszinnen R 50 en R 53 gelden (« zeer vergiftig voor in het water levende organismen »; « kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken ») : 500 ton;
- voor stoffen waarvoor de waarschuwingsszinnen R 51 en R 53 gelden (« vergiftig voor in het water levende organismen »; « kan in het aquatisch milieu op lange termijn schadelijke effecten veroorzaken ») : 2 000 ton.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 22 maart 2006.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
K. DE GUCHT

De Minister van Binnenlandse Zaken,
P. DEWAELE

De Minister van Economie,
M. VERWILGHEN

De Minister van Volksgezondheid,
R. DEMOTTE

De Minister van Leefmilieu,
B. TOBBACK

De Minister van Werk,
P. VANVELTHOVEN

Met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

SERVICE PUBLIC FEDERAL AFFAIRES ETRANGERES, COMMERCE EXTERIEUR ET COOPERATION AU DEVELOPPEMENT

F. 2006 — 2158 [C — 2006/15060]

22 MARS 2006. — Loi portant assentiment à la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, faite à Helsinki le 17 mars 1992 (1)(2)

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2. La Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, faite à Helsinki le 17 mars 1992, sortira son plein et entier effet, sous réserve des dispositions de l'article 3 de la présente loi.

Art. 3. Par dérogation aux valeurs limites fixées à l'Annexe Ire, partie 1, n°s 3, 4 et 5, de la Convention, l'Etat fédéral belge se réserve le droit d'appliquer les valeurs limites suivantes :

- pour le brome (substance très toxique) : 100 tonnes;
- pour le méthanol (substance toxique) : 5 000 tonnes;
- pour l'oxygène (substance comburante) : 2 000 tonnes.

Par dérogation à la valeur limite fixée à l'Annexe Ire, partie 1, n° 8 de la Convention, l'Etat fédéral belge se réserve le droit d'appliquer les valeurs limites pour des substances classées conformément à la directive 67/548/CEE du Conseil du 27 juin 1967 concernant le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives relatives à la classification, l'emballage et l'étiquetage des substances dangereuses :

- pour des substances auxquelles s'appliquent les phrases de risque R 50 et R 53 (« très toxique pour les organismes aquatiques »; « peut entraîner des effets néfastes à long terme pour l'environnement aquatique ») : 500 tonnes;
- pour des substances auxquelles s'appliquent les phrases de risque R 51 et R 53 (« toxique pour les organismes aquatiques »; « peut entraîner des effets néfastes à long terme pour l'environnement aquatique ») : 2 000 tonnes.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 22 mars 2006

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
K. DE GUCHT

Le Ministre de l'Intérieur,
P. DEWAELE

Le Ministre de l'Economie,
M. VERWILGHEN

Le Ministre de la Santé publique,
R. DEMOTTE

Le Ministre de l'Environnement,
B. TOBBACK

Le Ministre de l'Emploi,
P. VANVELTHOVEN

Scellé du sceau de l'Etat :

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

Nota's

(1) *Zitting 2004-2005 :*

Senaat :

Documenten. — Ontwerp van wet ingediend op 17 augustus 2005, nr. 3-1326/1.

Zitting 2005-2006 :

Documenten. — Verslag, nr. 3-1326/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking. Vergadering van 24 november 2005. — Stemming. Vergadering van 24 november 2005.

Kamer van volksvertegenwoordigers :

Documenten. — Ontwerp overgezonden door de Senaat, nr. 51-2116/1. Tekst aangenomen in plenaire vergadering en aan de Koning ter bekrachtiging voorgelegd, nr. 51-2116/2.

Parlementaire Handelingen. — Bespreking. Vergadering van 12 januari 2006. — Stemming. Vergadering van 12 januari 2006.

(2) Zie Decreet van de Vlaamse Gemeenschap/Het Vlaamse Gewest van 1 maart 2002 (*Belgisch Staatsblad* van 12 april 2002), Decreet van het Waalse Gewest van 24 maart 2000 (*Belgisch Staatsblad* van 4 april 2000), Ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest van 25 april 1996 (*Belgisch Staatsblad* van 28 juni 1996).

Notes

(1) *Session 2004-2005 :*

Sénat :

Documents. — Projet de loi déposé le 17 août 2005, n° 3-1326/1.

Session 2005-2006 :

Documents. — Rapport, n° 3-1326/2.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 24 novembre 2005. — Vote. Séance du 24 novembre 2005.

Chambre des représentants :

Documents. — Projet transmis par le Sénat, n° 51-2116/1. — Texte adopté en séance plénière et soumis à la sanction royale, n° 51-2116/2.

Annales parlementaires. — Discussion. Séance du 12 janvier 2006. — Vote. Séance du 12 janvier 2006.

(2) Voir Décret de la Communauté flamande/la Région flamande du 1er mars 2002 (*Moniteur belge* du 12 avril 2002), Décret de la Région wallonne du 24 mars 2000 (*Moniteur belge* du 4 avril 2000), Ordonnance de la Région de Bruxelles-Capitale du 25 avril 1996 (*Moniteur belge* du 28 juin 1996).

VERTALING

Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen

Preambule

De partijen bij dit verdrag,

Zich ervan bewust dat het bijzonder belangrijk is, in het belang van de huidige en de komende generaties, om de mens en het milieu te beschermen tegen de gevolgen van industriële ongevallen,

Erkende dat het belangrijk en dringend geboden is ernstige nadelige gevolgen van industriële ongevallen voor de mens en het milieu te voorkomen, en alle maatregelen te bevorderen die het verstandige, economische en efficiënte gebruik van preventie-, voorbereidings- en bestrijdingsmaatregelen stimuleren, ten einde een ecologisch verantwoorde en duurzame economische ontwikkeling mogelijk te maken,

Rekening houdende met het feit dat de gevolgen van industriële ongevallen zich over de grenzen kunnen doen gevoelen en samenwerking tussen Staten noodzakelijk maken,

Bevestigende de noodzaak om actieve internationale samenwerking tussen de betrokken Staten vóór, tijdens en na een ongeval te bevorderen, het desbetreffende beleid aan te scherpen en het optreden op alle passende niveaus te intensiveren en te coördineren, teneinde de preventie van, het voorbereid zijn op en de bestrijding van de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen beter te kunnen bevorderen,

Vaststellende het belang en het nut van bilaterale en multilaterale regelingen inzake de preventie van, het voorbereid zijn op en de bestrijding van de gevolgen van industriële ongevallen,

Zich bewust van de rol die in dit opzicht is vervuld door de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE) en herinnerende aan, onder meer, de Code of Conduct on Accidental Pollution of Transboundary Mand Waters van de ECE en het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdend verband,

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Slotakte van de Conferentie over Veiligheid en Samenwerking in Europa (CVSE), het Slotdocument van de Bijeenkomst in Wenen van vertegenwoordigers van Staten die deelnemen aan de CVSE, en de resultaten van de Bijeenkomst te Sofia inzake de bescherming van het milieu van de CVSE, alsmede de desbetreffende activiteiten en mechanismen van het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP), in het bijzonder het APELL-programma, van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO), in het bijzonder de Code of Practice on the Prevention of Major Industrial Accidents, en van andere bevoegde internationale organisaties,

Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels

Préambule

Les parties à la présente convention,

Conscientes qu'il est particulièrement important, dans l'intérêt des générations présentes et futures, de protéger les êtres humains et l'environnement contre les effets des accidents industriels,

Reconnaissant qu'il est important et urgent de prévenir les effets nocifs graves des accidents industriels sur les êtres humains et l'environnement et de promouvoir toutes les mesures de nature à encourager l'application rationnelle, économique et efficace de mesures de prévention, de préparation et de lutte pour permettre un développement économique écologiquement rationnel et durable,

Tenant compte du fait que les effets des accidents industriels peuvent se faire sentir par-delà les frontières et nécessitent une coopération entre les Etats,

Affirmant la nécessité de promouvoir une coopération internationale active entre les Etats concernés avant, pendant et après un accident, d'intensifier les politiques appropriées et de renforcer et coordonner l'action à tous les niveaux appropriés afin de pouvoir plus aisément prévenir les effets transfrontières des accidents industriels, s'y préparer et les combattre,

Notant l'importance et l'utilité d'arrangements bilatéraux et multilatéraux pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre,

Conscientes du rôle joué à cet égard par la Commission économique des Nations unies pour l'Europe (CEE) et rappelant notamment le Code de conduite de la CEE relatif à la pollution accidentelle des eaux intérieures transfrontières et la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière,

Prenant en considération les dispositions pertinentes de l'Acte final de la Conférence sur la sécurité et la coopération en Europe (CSCE), le Document de clôture de la Réunion de Vienne des représentants des Etats participant à la CSCE et les résultats de la Réunion de Sofia sur la protection de l'environnement de la CSCE, ainsi que les activités et mécanismes pertinents du Programme des Nations unies pour l'environnement (PNUE), notamment le programme APPEL, de l'Organisation internationale du Travail (OIT), en particulier le Recueil de directives pratiques sur la prévention des accidents industriels majeurs, et d'autres organisations internationales compétentes,

In aanmerking nemende de desbetreffende bepalingen van de Verklaring van de Conferentie van de Verenigde Naties inzake het Leefmilieu, en in het bijzonder beginsel 21, op grond waarvan de Staten, in overeenstemming met het Handvest van de Verenigde Naties en de beginselen van internationaal recht, het soevereine recht hebben hun eigen rijkdommen te exploiteren volgens hun eigen milieubeleid, en de verantwoordelijkheid hebben erop toe te zien dat activiteiten die onder hun rechtsmacht of toezicht vallen, geen schade toebrengen aan het milieu van andere Staten of van gebieden die onder geen enkele nationale rechtsmacht vallen,

Gelet op het beginsel « de vervuiler betaalt » als algemeen beginsel van het internationale milieurecht,

Onderstrepende de beginselen van het internationale recht en het internationale gewoonterecht, in het bijzonder de beginselen van goed nabuurschap, wederkerigheid, non-discriminatie en goede trouw.

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1

BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder :

a) « industrieel ongeval » : een voorval ten gevolge van een niet beheerste ontwikkeling in de loop van elke activiteit waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn :

i) hetzij in een installatie, bijvoorbeeld gedurende de produktie, het gebruik, de opslag, de behandeling of de verwijdering;

ii) hetzij gedurende het vervoer, voor zover dit valt onder artikel 2, tweede lid, letter d;

b) « gevaarlijke activiteit » : iedere activiteit waarbij een of meer gevaarlijke stoffen betrokken zijn of kunnen zijn in hoeveelheden ter grootte van of boven de in Bijlage I bij dit Verdrag vermelde drempelwaarden, en die grensoverschrijdende gevolgen zou kunnen hebben;

c) « gevolgen » : directe of indirecte, onmiddellijk of later optredende schadelijke gevolgen van een industrieel ongeval voor, onder meer,

i) de mens, de flora en de fauna;

ii) de bodem, het water, de lucht en het landschap;

iii) de wisselwerking tussen de in i) en ii) genoemde factoren;

iv) stoffelijke zaken en het culturele erfgoed, met inbegrip van historische monumenten;

d) « grensoverschrijdende gevolgen » : ernstige gevolgen die zich voordoen binnen de grenzen van de rechtsmacht van een Partij ten gevolge van een industrieel ongeval dat zich voordoet binnen de grenzen van de rechtsmacht van een andere Partij;

e) « exploitant » : een natuurlijke persoon of rechtspersoon, met inbegrip van de overheid, die verantwoordelijk is voor een activiteit, bijvoorbeeld een activiteit waarop hij toezicht uitoefent, een activiteit die hij voornemens is uit te voeren of een activiteit die hij uitvoert;

f) « Partij » : een Partij bij dit Verdrag, tenzij het zinsverband anders vereist;

g) « Partij van herkomst » : de Partij(en) onder wier rechtsmacht zich een industrieel ongeval voordoet of zich zou kunnen voordoen;

h) « benadeelde Partij » : de Partij(en) die wordt (worden) geraakt of zou(den) kunnen worden geraakt door grensoverschrijdende gevolgen van een industrieel ongeval;

i) « betrokken Partijen » : elke Partij van herkomst en elke benadeelde Partij;

j) « het publiek » : één of meer natuurlijke personen of rechtspersonen.

Art. 2

WERKINGSSFEER

1. Dit Verdrag is van toepassing op de preventie van, het voorbereid zijn op en de bestrijding van industriële ongevallen die grensoverschrijdende gevolgen zouden kunnen hebben, met inbegrip van de gevolgen van dergelijke ongevallen veroorzaakt door natuurrampen, en op de internationale samenwerking inzake wederzijdse bijstand, onderzoek en ontwikkeling, uitwisseling van informatie en overdracht van technologie op het gebied van de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van industriële ongevallen.

Considérant les dispositions pertinentes de la Déclaration de la Conférence des Nations unies sur l'environnement et en particulier le Principe 21 selon lequel les Etats ont, conformément à la Charte des Nations unies et aux principes du droit international, le droit souverain d'exploiter leurs propres ressources selon leur politique d'environnement et le devoir de faire en sorte que les activités exercées dans les limites de leur juridiction ou sous leur contrôle ne causent pas de dommage à l'environnement dans d'autres Etats ou dans des zones ne relevant d'aucune juridiction nationale,

Tenant compte du principe « pollueur-payeur » en tant que principe général du droit international de l'environnement,

Soulignant les principes du droit international et de la coutume internationale, en particulier les principes de bon voisinage, de réciprocité, de non-discrimination et de bonne foi,

Sont convenues de ce qui suit :

Article 1er

DEFINITIONS

Aux fins de la présente Convention :

a) L'expression « accident Industriel » désigne un événement consécutif à un phénomène incontrôlé dans le déroulement de toute activité mettant en jeu des substances dangereuses :

i) Dans une installation, par exemple pendant la fabrication, l'utilisation, le stockage, la manutention ou l'élimination, ou

ii) Pendant le transport, dans la mesure où il est visé au paragraphe 2, d) de l'article 2,

b) L'expression « activité dangereuse » désigne toute activité dans laquelle une ou plusieurs substances dangereuses sont ou peuvent être présentes dans des quantités égales ou supérieures aux quantités limites énumérées à l'Annexe Ire, de la présente Convention, et qui est susceptible d'avoir des effets transfrontières,

c) Le terme « effets » désigne toute conséquence nocive directe ou indirecte, immédiate ou différée, d'un accident industriel, notamment sur :

i) Les êtres humains, la flore et la faune,

ii) Les sols, l'eau, l'air et le paysage,

iii) L'interaction entre les facteurs visés aux alinéas i) et ii),

iv) Les biens matériels et le patrimoine culturel, y compris les monuments historiques,

d) L'expression « effets transfrontières » désigne des effets graves se produisant dans les limites de la juridiction d'une Partie à la suite d'un accident Industriel survenant dans les limites de la juridiction d'une autre Partie,

e) Le terme « exploitant » désigne toute personne physique ou morale, y compris les pouvoirs publics, qui est responsable d'une activité, par exemple d'une activité qu'elle supervise, qu'elle se propose d'exercer ou qu'elle exerce,

f) Le terme « Partie » désigne, sauf indication contraire dans le texte, une Partie contractante à la présente Convention,

g) L'expression « Partie d'origine » désigne la (ou les) Partie(s) sous la juridiction de laquelle (ou desquelles) un accident industriel se produit ou est susceptible de se produire,

h) L'expression « Partie touchée » désigne la (ou les) Partie(s) touchée(s) ou susceptible(s) d'être touchée(s) par des effets transfrontières d'un accident industriel,

i) L'expression « Parties concernées » désigne toute Partie d'origine, et toute Partie touchée, et

j) Le terme « public » désigne une ou plusieurs personnes physiques ou morales.

Art. 2

CHAMP D'APPLICATION

1. La présente Convention s'applique à la prévention des accidents industriels susceptibles d'avoir des effets transfrontières, y compris aux effets des accidents de ce type provoqués par des catastrophes naturelles, et aux mesures à prendre pour s'y préparer et pour y faire face, ainsi qu'à la coopération internationale concernant l'assistance mutuelle, la recherche-développement, l'échange d'informations et l'échange de technologie pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face.

2. Dit Verdrag is niet van toepassing op;
- kernongevallen of radiologische noodsituaties;
  - ongevallen in militaire installaties;
  - doorbraken van stuwdammen, met uitzondering van de gevolgen van industriële ongevallen veroorzaakt door deze doorbraken;
  - ongevallen bij vervoer over land, met uitzondering van :
    - hulpverlening bij die ongevallen;
    - vervoer op het terrein van de gevaarlijke activiteit;
    - het ongewenst vrijkomen van genetisch gemodificeerde organismen;
    - ongevallen veroorzaakt door activiteiten in het mariene milieu, met inbegrip van de exploratie of exploitatie van de zeebodem;
    - het weglekken van olie of andere gevaarlijke stoffen op zee.

Art. 3

ALGEMENE BEPALINGEN

1. De Partijen nemen, rekening houdende met datgene wat op nationaal en internationaal niveau reeds is ondernomen, passende maatregelen en werken samen in het kader van dit Verdrag om de mens en het milieu te beschermen tegen industriële ongevallen door deze ongevallen zoveel mogelijk te voorkomen, de frequentie en de ernst ervan te verminderen en de gevolgen ervan te beperken. Daartoe worden maatregelen toegepast met het oog op de preventie, voorbereiding en bestrijding, met inbegrip van herstelmaatregelen.

2. De Partijen ontwikkelen en geven zonder onnodige vertraging uitvoering aan — door middel van uitwisseling van informatie, overleg en andere op samenwerking gebaseerde maatregelen — beleidslijnen en strategieën gericht op beperking van de risico's van industriële ongevallen en verbetering van de preventie-, voorbereidings- en bestrijdingsmaatregelen, met inbegrip van herstelmaatregelen, rekening houdende met datgene wat op nationaal en internationaal niveau reeds is ondernomen, teneinde dubbel werk te vermijden.

3. De Partijen zien erop toe dat de exploitant wordt verplicht alle noodzakelijke maatregelen te nemen, opdat de gevaarlijke activiteit veilig wordt verricht en industriële ongevallen worden voorkomen.

4. Met het oog op de tenuitvoerlegging van de bepalingen van dit Verdrag nemen de Partijen passende wetgevende, regelgevende, bestuurlijke en financiële maatregelen gericht op de preventie van, het voorbereid zijn op en de bestrijding van industriële ongevallen.

5. De bepalingen van dit Verdrag laten verplichtingen van de Partijen ingevolge het internationale recht met betrekking tot industriële ongevallen en gevaarlijke activiteiten onverlet.

Art. 4

INVENTARISATIE, OVERLEG EN ADVIES

1. Met het oog op het nemen van preventiemaatregelen en het opstellen van voorbereidingsmaatregelen neemt de Partij van herkomst passende maatregelen om gevaarlijke activiteiten onder haar rechtsmacht te inventariseren en te waarborgen dat benadeelde Partijen in kennis worden gesteld van alle zodanige voorgenomen of bestaande activiteiten.

2. De betrokken Partijen voeren op verzoek van één van hen besprekingen over de inventarisatie van gevaarlijke activiteiten die redelijkerwijs grensoverschrijdende gevolgen zouden kunnen hebben. Indien de betrokken Partijen geen overeenstemming bereiken over de vraag of een activiteit een zodanige gevaarlijke activiteit is, kan elk van die Partijen dat vraagstuk voor advies voorleggen aan een onderzoekscommissie in overeenstemming met de bepalingen van Bijlage II bij dit Verdrag, tenzij de betrokken Partijen een andere methode voor oplossing van het vraagstuk overeenkomen.

3. De Partijen passen ten aanzien van voorgenomen of bestaande gevaarlijke activiteiten de in Bijlage III bij dit Verdrag beschreven procedures toe.

4. Wanneer ten aanzien van een gevaarlijke activiteit een milieu-effectrapportage plaatsvindt in overeenstemming met het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdende context en die rapportage een evaluatie omvat van de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen voortvloeiende uit de gevaarlijke activiteit die wordt verricht in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, wordt de definitieve beslissing, genomen ter toepassing van het Verdrag inzake milieu-effectrapportage in grensoverschrijdende context, geacht te voldoen aan de desbetreffende vereisten van dit Verdrag.

2. La présente Convention ne s'applique pas :
- Aux accidents nucléaires ni aux situations d'urgence radiologique,
  - Aux accidents survenant dans des installations militaires,
  - Aux ruptures de barrage, à l'exception des effets des accidents industriels provoqués par ces ruptures,
  - Aux accidents dans les transports terrestres, à l'exception :
    - Des interventions d'urgence à la suite de tels accidents,
    - Des transports sur le site de l'activité dangereuse,
    - A la libération accidentelle d'organismes ayant subi des modifications génétiques,
    - Aux accidents causés par des activités dans le milieu marin, y compris l'exploration ou l'exploitation des fonds marins,
    - Aux déversements d'hydrocarbures ou d'autres substances nocives en mer.

Art. 3

DISPOSITIONS GENERALES

1. Les Parties, compte tenu des efforts déjà faits aux niveaux national et international, prennent les dispositions appropriées et coopèrent dans le cadre de la présente Convention, afin de protéger les êtres humains et l'environnement contre les accidents industriels en prévenant ces accidents dans toute la mesure possible, en en réduisant la fréquence et la gravité et en en atténuant les effets. A cette fin, des mesures préventives, des mesures de préparation et des mesures de lutte, y compris des mesures de remise en état, sont appliquées.

2. Les Parties définissent et appliquent sans retard indu, au moyen d'échanges d'informations, de consultations et d'autres mesures de coopération, des politiques et des stratégies visant à réduire les risques d'accident industriel et à améliorer les mesures préventives, les mesures de préparation et les mesures de lutte, y compris les mesures de remise en état, en tenant compte, afin d'éviter les doubles emplois, des efforts déjà faits aux niveaux national et international.

3. Les Parties veillent à ce que l'exploitant soit tenu de prendre toutes les mesures nécessaires pour que l'activité dangereuse se déroule en toute sécurité et pour prévenir les accidents industriels.

4. En application des dispositions de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives, réglementaires, administratives et financières appropriées pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face.

5. Les dispositions de la présente Convention sont sans préjudice des obligations incombant aux Parties en vertu du droit international en ce qui concerne les accidents industriels et les activités dangereuses.

Art. 4

IDENTIFICATION, CONSULTATION ET AVIS

1. En vue de prendre des mesures préventives et de mettre au point des mesures de préparation, la Partie d'origine prend les dispositions appropriées pour identifier les activités dangereuses relevant de sa juridiction et faire en sorte que les Parties touchées reçoivent notification de toute activité de ce type proposée ou existante.

2. A la demande de l'une quelconque d'entre elles, les Parties concernées engagent des discussions concernant l'identification des activités dangereuses qui, raisonnablement, sont susceptibles d'avoir des effets transfrontières. Si les Parties concernées ne se mettent pas d'accord sur le point de savoir si une activité est une activité dangereuse de ce type, l'une quelconque de ces Parties peut soumettre cette question pour avis à une commission d'enquête au sens de l'Annexe II de la présente Convention, à moins que les Parties concernées ne conviennent d'une autre méthode pour régler la question.

3. En ce qui concerne les activités dangereuses, proposées ou existantes, les Parties appliquent les procédures décrites à l'Annexe III de la présente Convention.

4. Lorsqu'une activité dangereuse fait l'objet d'une évaluation de l'impact sur l'environnement conformément à la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière et lorsque cette évaluation comprend notamment une évaluation des effets transfrontières d'accidents industriels résultant de l'activité dangereuse qui est exercée conformément aux dispositions de la présente Convention, la décision définitive prise aux fins de la Convention sur l'évaluation de l'impact sur l'environnement dans un contexte transfrontière remplit les conditions pertinentes requises par la présente Convention.

Art. 5

VRIJWILLIGE UITBREIDING

De betrokken Partijen dienen op initiatief van één van hen besprekingen te voeren over de vraag of een niet onder Bijlage I vallende activiteit als gevaarlijke activiteit moet worden beschouwd. In onderlinge overeenstemming kunnen zij een adviesorgaan van hun keuze, of een onderzoekscommissie in de zin van Bijlage II, inschakelen om hun advies te geven. Wanneer de betrokken Partijen zulks overeenkomen, is dit Verdrag, of een gedeelte daarvan, op de desbetreffende activiteit van toepassing als ware het een gevaarlijke activiteit.

Art. 6

PREVENTIE

1. De Partijen nemen passende maatregelen ten behoeve van de preventie van industriële ongevallen, met inbegrip van maatregelen die erop zijn gericht exploitanten ertoe te bewegen actie te ondernemen om het risico van industriële ongevallen te beperken. Deze maatregelen kunnen, onder andere, de in Bijlage IV bij dit Verdrag genoemde maatregelen omvatten.

2. Met betrekking tot elke gevaarlijke activiteit verlangt de Partij van herkomst van de exploitant dat deze aantoont dat de gevaarlijke activiteit veilig wordt verricht, door informatie te verstrekken, bijvoorbeeld essentiële gegevens betreffende het proces, met inbegrip van, onder andere, de analyse en evaluatie als omschreven in Bijlage V bij dit Verdrag.

Art. 7

BESLUITVORMING INZAKE PLAATSKEUZE

Binnen het kader van haar rechtsstelsel streeft de Partij van herkomst ernaar beleidslijnen op te stellen inzake de keuze van de plaats van nieuwe gevaarlijke activiteiten en inzake belangrijke wijzigingen met betrekking tot bestaande gevaarlijke activiteiten, ten einde het risico voor de bevolking en het milieu van alle benadeelde Partijen te beperken. Binnen het kader van hun rechtsstelsels streven de benadeelde Partijen ernaar beleidslijnen op te stellen inzake belangrijke ontwikkelingen in gebieden die zouden kunnen worden geraakt door grensoverschrijdende gevolgen van een industrieel ongeval voortvloeiende uit een gevaarlijke activiteit, ten einde de daarmee verband houdende risico's te beperken. Bij het uitwerken en opstellen van die beleidslijnen dienen de Partijen rekening te houden met de gegevens als vermeld in Bijlage V, tweede paragraaf, punten 1 t/m 8, en Bijlage VI bij dit Verdrag.

Art. 8

VOORBEREIDING OP NOODSITUATIES

1. De Partijen nemen passende maatregelen om te bewerkstelligen dat men in voldoende mate is en blijft voorbereid op noodsituaties om industriële ongevallen te kunnen bestrijden. De Partijen zien erop toe dat voorbereidingsmaatregelen worden genomen om de grensoverschrijdende gevolgen van zodanige ongevallen te beperken, waarbij de exploitant de ter plaatse te treffen maatregelen op zich dient te nemen. Deze maatregelen kunnen onder andere de in Bijlage VII bij dit Verdrag genoemde maatregelen omvatten. In het bijzonder stellen de betrokken Partijen elkander in kennis van hun rampenplannen.

2. De Partij van herkomst ziet wat gevaarlijke activiteiten betreft toe op het opstellen en uitvoeren van op het terrein van de gevaarlijke activiteiten van toepassing zijnde rampenplannen, met inbegrip van passende bestrijdingsmaatregelen en andere maatregelen ter voorkoming en beperking van grensoverschrijdende gevolgen. De Partij van herkomst verstrekt de andere betrokken Partijen de gegevens waarover zij beschikt voor het opstellen van rampenplannen.

3. Elke Partij ziet wat gevaarlijke activiteiten betreft toe op het opstellen en uitvoeren van buiten de desbetreffende plaats van toepassing zijnde rampenplannen, die maatregelen bevatten die op haar grondgebied moeten worden genomen ter voorkoming en beperking van grensoverschrijdende gevolgen. Bij het opstellen van deze plannen dient rekening te worden gehouden met de conclusies van de analyse en de evaluatie, in het bijzonder de gegevens genoemd in Bijlage V, tweede paragraaf, punten 1 t/m 5. De betrokken Partijen streven ernaar die plannen op elkaar af te stemmen. Indien passend, stellen zij gezamenlijk buiten het terrein van de gevaarlijke activiteiten van toepassing zijnde rampenplannen op, ten einde het nemen van adequate bestrijdingsmaatregelen te vergemakkelijken.

4. Rampenplannen dienen te worden herzien met een zekere regelmaat, dan wel wanneer de omstandigheden zulks vereisen, rekening houdend met de ervaring die is opgedaan bij het optreden in echte noodsituaties.

Art. 5

EXTENSION VOLONTAIRE DE LA PROCEDURE

Les Parties concernées devraient, à l'initiative de l'une quelconque d'entre elles, engager des discussions sur l'opportunité de traiter comme activité dangereuse une activité qui n'est pas visée à l'Annexe Ire. Elles peuvent d'un commun accord, recourir à un mécanisme consultatif de leur choix ou à une commission d'enquête au sens de l'Annexe II, pour en obtenir des avis. Si les Parties concernées en sont d'accord, la Convention ou une partie de celle-ci s'applique à l'activité en question comme s'il s'agissait d'une activité dangereuse.

Art. 6

PREVENTION

1. Les Parties prennent des mesures appropriées pour prévenir les accidents industriels, y compris des mesures propres à inciter les exploitants à agir en vue de réduire le risque de tels accidents. Les mesures qui peuvent être prises comprennent, entre autres, celles mentionnées à l'Annexe IV de la présente Convention.

2. Pour toute activité dangereuse, la Partie d'origine exige, que l'exploitant démontre que la sécurité est assurée dans le déroulement de cette activité en fournissant des informations, par exemple des précisions essentielles sur le procédé ne se limitant pas à l'analyse et à l'évaluation décrites en détail à l'Annexe V de la présente Convention.

Art. 7

PRISE DE DECISION CONCERNANT LE CHOIX DU SITE

Dans le cadre de son système juridique, la Partie d'origine s'efforce d'instituer des politiques concernant le choix du site de nouvelles activités dangereuses et les modifications importantes des activités dangereuses existantes, dans le but de limiter autant que possible le risque pour la population et l'environnement de toutes les Parties touchées. Dans le cadre de leur système juridique les Parties touchées s'efforcent d'instituer des politiques relatives aux projets d'aménagement significatifs dans les zones susceptibles d'être touchées par les effets transfrontières d'un accident industriel résultant d'une activité dangereuse de façon à limiter autant que possible les risques. En élaborant et en instituant ces politiques les Parties devraient prendre en considération les éléments énumérés à l'Annexe V, paragraphe 2, alinéas 1er à 8) et à l'Annexe VI de la présente Convention.

Art. 8

PREPARATION AUX SITUATIONS D'URGENCE

1. Les Parties prennent des mesures appropriées pour organiser la préparation aux situations d'urgence et maintenir un état de préparation satisfaisant afin de pouvoir faire face aux accidents industriels. Les Parties veillent à ce que des mesures de préparation soient prises pour atténuer les effets transfrontières de tels accidents, les mesures à prendre sur le site étant du ressort des exploitants. Les mesures qui peuvent être prises comprennent, entre autres, celles mentionnées à l'Annexe VII de la présente Convention. En particulier, les Parties concernées s'informent mutuellement de leurs plans d'urgence.

2. La Partie d'origine veille, en ce qui concerne les activités dangereuses, à l'élaboration et à l'application de plans d'urgence sur le site, y compris de mesures appropriées de lutte et d'autres mesures pour prévenir ou limiter autant que possible les effets transfrontières. La Partie d'origine fournit aux autres Parties concernées les éléments dont elle dispose pour l'élaboration de plans d'urgence.

3. Chaque Partie veille, en ce qui concerne les activités dangereuses, à l'élaboration et à l'application de plans d'urgence à l'extérieur du site prévoyant les mesures à prendre sur son territoire pour prévenir ou limiter autant que possible les effets transfrontières. En élaborant ces plans, il est tenu compte des conclusions de l'analyse et de l'évaluation, notamment des éléments mentionnés à l'Annexe V, paragraphe 2, alinéas 1er à 5. Les Parties concernées s'efforcent de rendre ces plans compatibles. S'il y a lieu, elles établissent en commun des plans d'urgence à l'extérieur du site afin de faciliter l'adoption de mesures de lutte adéquates.

4. Les plans d'urgence devraient être réexaminés périodiquement ou lorsque les circonstances l'exigent, compte tenu de l'expérience acquise en faisant face à des situations d'urgence réelles.

Art. 9

VOORLICHTING AAN EN DEELNEMING VAN HET PUBLIEK

1. De Partijen zien erop toe dat passende voorlichting wordt gegeven aan het publiek in gebieden die zouden kunnen worden geraakt door een industrieel ongeval voortvloeiende uit een gevaarlijke activiteit. Deze voorlichting wordt gegeven via de kanalen die de Partijen passend achten, dient de in Bijlage VIII bij dit Verdrag genoemde gegevens te bevatten en dient rekening te houden met de gegevens genoemd in Bijlage V, punten 1 t/m 4 en 9.

2. De Partij van herkomst biedt, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en telkens wanneer zulks mogelijk en passend is het publiek in de gebieden die zouden kunnen worden geraakt gelegenheid om deel te nemen aan de desbetreffende procedures, opdat het zijn standpunten en bezorgdheid met betrekking tot preventie- en voorbereidingsmaatregelen kenbaar kan maken, en zij ziet erop toe dat de gelegenheid die het publiek van de benadeelde Partij wordt geboden, gelijkwaardig is aan die welke wordt geboden aan het publiek van de Partij van herkomst.

3. De Partijen bieden, in overeenstemming met hun rechtsstelsel en, indien zij zulks wensen, op basis van wederkerigheid aan natuurlijke personen en rechtspersonen die schadelijke grensoverschrijdende gevolgen van een industrieel ongeval ondervinden of zouden kunnen ondervinden op het grondgebied van een Partij, toegang tot de desbetreffende bestuurlijke en gerechtelijke procedures, met inbegrip van de mogelijkheid een rechtsvordering in te stellen of beroep in te stellen tegen een beslissing waarbij hun rechten zijn aangetast, welke toegang gelijkwaardig dient te zijn aan die welke beschikbaar is voor de personen binnen hun eigen rechtsmacht, en zij waarborgen dat de behandeling in die procedures ook gelijkwaardig is.

Art. 10

MELDSYSTEMEN VOOR INDUSTRIËLE ONGEVALLLEN

1. De Partijen dragen zorg voor het opzetten en in bedrijf houden van compatibele en efficiënte meldsystemen voor industriële ongevallen op de juiste niveaus, ten einde meldingen van industriële ongevallen te kunnen ontvangen en verzenden die de benodigde informatie bevatten om grensoverschrijdende gevolgen tegen te gaan.

2. In geval van een industrieel ongeval, of de onmiddellijke dreiging daarvan, dat grensoverschrijdende gevolgen heeft of zou kunnen hebben, draagt de Partij van herkomst er zorg voor dat dit onverwijld wordt gemeld bij de benadeelde Partijen op de juiste niveaus door middel van de meldsystemen voor industriële ongevallen. Deze melding dient de in Bijlage IX bij dit Verdrag genoemde gegevens te bevatten.

3. De betrokken Partijen zien erop toe dat, in geval van een industrieel ongeval, of de onmiddellijke dreiging daarvan, de in overeenstemming met artikel 8 opgestelde rampenplannen zo spoedig mogelijk in werking worden gesteld in de mate die de omstandigheden vereisen.

Art. 11

BESTRIJDING

1. De Partijen zien erop toe dat, in geval van een industrieel ongeval, of de onmiddellijke dreiging daarvan, zo spoedig mogelijk adequate bestrijdingsmaatregelen worden genomen met gebruikmaking van de meest doeltreffende middelen, teneinde de gevolgen te beheersen en te beperken.

2. In geval van een industrieel ongeval, of de onmiddellijke dreiging daarvan, dat grensoverschrijdende gevolgen heeft of zou kunnen hebben, dragen de betrokken Partijen er zorg voor dat de gevolgen worden ingeschat — indien passend gezamenlijk — opdat adequate bestrijdingsmaatregelen kunnen worden genomen. De betrokken Partijen streven ernaar hun bestrijdingsmaatregelen te coördineren.

Art. 12

WEDERZIJDSE BIJSTAND

1. Indien een Partij bijstand nodig heeft in geval van een industrieel ongeval, kan zij de andere Partijen daarom verzoeken, met vermelding van de omvang en de aard van de gewenste bijstand. Een Partij waaraan een verzoek om bijstand is gericht, neemt ten spoedigste een besluit terzake en deelt de Partij die het verzoek heeft gedaan terstond mede of zij in staat is de gewenste bijstand te verlenen en geeft daarbij de omvang aan van de bijstand die zij kan verlenen, alsook de voorwaarden waaronder zulks geschiedt.

Art. 9

INFORMATION ET PARTICIPATION DU PUBLIC

1. Les Parties veillent à ce que des informations appropriées soient données au public dans les zones susceptibles d'être touchées par un accident industriel résultant d'une activité dangereuse. Ces informations sont diffusées par les voies que les Parties jugent appropriées, comprennent les éléments visés à l'Annexe VIII de la présente Convention et devraient tenir compte des éléments mentionnés à l'Annexe V, alinéas 1er à 4 et 9.

2. Conformément aux dispositions de la présente Convention et chaque fois que cela est possible et approprié, la Partie d'origine donne au public dans les zones susceptibles d'être touchées, la possibilité de participer aux procédures pertinentes afin de faire connaître ses vues et ses préoccupations au sujet des mesures de prévention et de préparation, et veille à ce que la possibilité offerte au public de la Partie touchée soit équivalente à celle qui est donnée à son propre public.

3. Les Parties, conformément à leur système juridique et sur la base de la réciprocité si elles le désirent, accordent aux personnes physiques et morales qui pâtissent ou sont susceptibles de pâtir des effets transfrontières d'un accident industriel survenant sur le territoire d'une Partie l'accès, dans des conditions équivalentes, aux procédures administratives et judiciaires pertinentes que peuvent mettre en œuvre les personnes relevant de leur propre juridiction, en leur offrant notamment la possibilité d'intenter une action en justice et de faire appel d'une décision portant atteinte à leurs droits, et leur assurent un traitement équivalent dans le cadre de ces procédures.

Art. 10

SYSTEMES DE NOTIFICATION DES ACCIDENTS INDUSTRIELS

1. Les Parties prévoient la mise en place et l'exploitation de systèmes de notification des accidents industriels compatibles et efficaces aux niveaux appropriés, afin de recevoir et de communiquer des notifications d'accidents industriels contenant les informations nécessaires pour combattre les effets transfrontières.

2. En cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel ayant, ou susceptible d'avoir, des effets transfrontières, la Partie d'origine veille à ce que notification en soit donnée sans retard aux Parties touchées, aux niveaux appropriés, au moyen des systèmes de notification des accidents industriels. Cette notification comprend les éléments indiqués à l'Annexe IX de la présente Convention.

3. Les Parties concernées veillent à ce que, en cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel, les plans d'urgence élaborés en application de l'Article 8 soient déclenchés aussitôt que possible et dans la mesure qu'exigent les circonstances.

Art. 11

LUTTE

1. Les Parties veillent à ce que, en cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel, des mesures de lutte adéquates soient prises aussitôt que possible à l'aide des moyens les plus efficaces pour en contenir et en limiter autant que possible les effets.

2. En cas d'accident industriel ou de menace imminente d'accident industriel ayant, ou susceptible d'avoir, des effets transfrontières, les Parties concernées veillent à ce que les effets soient évalués — s'il y a lieu en commun — en vue de prendre des mesures de lutte adéquates. Les Parties concernées s'efforcent de coordonner leurs mesures de lutte.

Art. 12

ASSISTANCE MUTUELLE

1. Si une Partie a besoin d'une assistance en cas d'accident industriel, elle peut la demander à d'autres Parties, en indiquant l'ampleur et la nature de l'assistance nécessaire. La Partie qui reçoit une demande d'assistance prend une décision rapide et fait savoir promptement à la Partie qui a soumis la demande si elle est en mesure de fournir l'assistance nécessaire, en lui indiquant l'ampleur de l'assistance qu'elle pourrait fournir et les conditions d'octroi de cette assistance.

2. De betrokken Partijen werken samen ter vergemakkelijking van de snelle verlening van de overeenkomstig het eerste lid van dit artikel overeengekomen bijstand, waaronder, indien van toepassing, maatregelen ter beperking van de gevolgen van het industriële ongeval, en om algemene bijstand te verlenen. Indien de verlening van wederzijdse bijstand tussen de Partijen niet is geregeld in bilaterale of multilaterale overeenkomsten, wordt de bijstand verleend in overeenstemming met Bijlage X bij dit Verdrag, tenzij de Partijen anders overeenkomen.

Art. 13

VERANTWOORDELIJKHEID EN AANSPRAKELIJKHEID

De Partijen steunen passende internationale initiatieven gericht op het opstellen van regels, criteria en procedures op het gebied van verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid.

Art. 14

ONDERZOEK EN ONTWIKKELING

De Partijen gaan, indien van toepassing, over tot onderzoek naar en ontwikkeling van methoden en technologieën voor de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van industriële ongevallen, en werken daarbij samen. Daartoe stimuleren en bevorderen de Partijen actief de wetenschappelijke en technologische samenwerking, met inbegrip van onderzoek naar minder gevaarlijke processen, ten einde de risico's van ongevallen te beperken en de gevolgen van industriële ongevallen te voorkomen en te beperken.

Art. 15

UITWISSELING VAN INFORMATIE

De Partijen wisselen in multilateraal en bilateraal verband de informatie uit die redelijkerwijs te verkrijgen is, met inbegrip van de in Bijlage XI bij dit Verdrag genoemde gegevens.

Art. 16

UITWISSELING VAN TECHNOLOGIE

1. De Partijen vergemakkelijken, met inachtneming van hun wetten, voorschriften en gebruiken, de uitwisseling van technologie voor de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van de gevolgen van industriële ongevallen, met name door middel van de bevordering van :

- a) de uitwisseling van beschikbare technologie onder uiteenlopende financiële voorwaarden;
- b) directe contacten en samenwerking binnen het bedrijfsleven;
- c) de uitwisseling van informatie en ervaring;
- d) de verlening van technische bijstand.

2. Ter bevordering van de in het eerste lid, letters a tot en met d, van dit artikel genoemde activiteiten scheppen de Partijen gunstige voorwaarden, door contacten en samenwerking te vergemakkelijken tussen de daarvoor in aanmerking komende organisaties en personen in de privé- en de overheidssector die in staat zijn technologie, diensten op het gebied van ontwerp en constructie, uitrusting of financiële middelen te leveren.

Art. 17

BEVOEGDE AUTORITEITEN EN VERBINDINGSORGANEN

1. Elke Partij wijst voor de toepassing van dit Verdrag één of meer bevoegde autoriteiten aan, of stelt deze in.

2. Onverminderd andere in bilateraal of multilateraal verband gesloten overeenkomsten, wijst elke Partij een verbindingsorgaan aan voor de meldingen van industriële ongevallen overeenkomstig artikel 10, en een verbindingsorgaan voor de wederzijdse bijstand overeenkomstig artikel 12, of stelt deze in. Deze verbindingsorganen dienen bij voorkeur dezelfde te zijn.

3. Elke Partij stelt de andere Partijen binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor die Partij via het in artikel 20 bedoelde secretariaat in kennis van het orgaan of de organen die zij heeft aangewezen als haar verbindingsorgaan (-organen) en als haar bevoegde autoriteit(en).

4. Elke Partij stelt de andere Partijen binnen een maand na de datum van de beslissing via het secretariaat in kennis van elke wijziging met betrekking tot de aanwijzing(en) die zij heeft verricht ingevolge het derde lid van dit artikel.

5. Elke Partij zorgt ervoor dat haar verbindingsorgaan en haar meldsystemen voor industriële ongevallen overeenkomstig artikel 10 te allen tijde bereikbaar zijn.

2. Les Parties concernées coopèrent pour faciliter la fourniture rapide de l'assistance convenue en application du paragraphe 1er du présent article, y compris, s'il y a lieu, des mesures visant à limiter autant que possible les conséquences et les effets de l'accident industriel, et pour fournir une assistance de caractère général. Si les arrangements entre les Parties concernant l'octroi d'une assistance mutuelle ne sont pas régis par des accords bilatéraux ou multilatéraux, l'assistance est fournie conformément à l'Annexe X de la présente Convention, à moins que les Parties n'en conviennent autrement.

Art. 13

RESPONSABILITE

Les Parties appuient les initiatives internationales appropriées visant à élaborer des règles, critères et procédures concernant la responsabilité.

Art. 14

RECHERCHE-DEVELOPPEMENT

Les Parties, s'il y a lieu, entreprennent des travaux de recherche-développement sur les méthodes et les technologies à appliquer pour prévenir les accidents industriels, s'y préparer et y faire face, et coopèrent à l'exécution de tels travaux. A cet effet, les Parties encouragent et favorisent activement la coopération scientifique et technologique, y compris la recherche de procédés moins dangereux en vue de limiter les risques d'accident et de prévenir et limiter les conséquences des accidents industriels.

Art. 15

ECHANGE D'INFORMATIONS

Les Parties échangent, au niveau multilatéral ou bilatéral, les informations qui peuvent, raisonnablement, être obtenues, y compris les éléments mentionnés à l'Annexe XI de la présente Convention.

Art. 16

ECHANGE DE TECHNOLOGIE

1. Les Parties, conformément à leurs législations, réglementation et pratiques, facilitent l'échange de technologie pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre, notamment en s'attachant à promouvoir :

- a) L'échange de technologies disponibles selon diverses modalités financières,
- b) Les contacts directs et la coopération dans le secteur industriel,
- c) L'échange d'informations et de données d'expérience, et
- d) L'octroi d'une assistance technique.

2. Pour promouvoir les activités spécifiées aux alinéas a) à d) du paragraphe 1er du présent Article, les Parties créent des conditions favorables en facilitant les contacts et la coopération entre les organisations et les personnes compétentes qui, tant dans le secteur privé que dans le secteur public, sont à même de fournir une technologie, des services d'études et d'ingénierie, du matériel ou des moyens financiers.

Art. 17

AUTORITES COMPETENTES ET POINTS DE CONTACT

1. Chaque Partie désigne ou établit une ou plusieurs autorités compétentes aux fins de la présente Convention.

2. Sans préjudice des autres arrangements conclus au niveau bilatéral ou multilatéral, chaque Partie désigne ou établit un point de contact aux fins de la notification des accidents industriels prévue à l'article 10 et un point de contact aux fins de l'assistance mutuelle prévue à l'Article 12. Il serait préférable que le point de contact désigné soit le même dans les deux cas.

3. Chaque Partie, dans un délai de trois mois à compter de la date à laquelle la présente Convention entre en vigueur à son égard, informe les autres Parties, par l'intermédiaire du secrétariat visé à l'article 20, de l'organe (ou des organes) qu'elle a désigné(s) pour faire fonction de point(s) de contact et d'autorité(s) compétente(s).

4. Chaque Partie, dans un délai d'un mois à compter de la date de la décision, informe les autres Parties, par l'intermédiaire du secrétariat, de tout changement concernant la (ou les) désignation(s) qu'elle a faite(s) en application du paragraphe 3 du présent article.

5. Chaque Partie fait en sorte que son point de contact et les systèmes de notification des accidents industriels prévus à l'article 10 soient à tout moment opérationnels.

6. Elke Partij zorgt ervoor dat haar verbindingsorgaan en de autoriteiten die zijn belast met het verzenden en ontvangen van verzoeken om bijstand en het aanvaarden van aangeboden bijstand overeenkomstig artikel 12 te allen tijde bereikbaar zijn.

Art. 18

CONFÉRENTIE VAN DE PARTIJEN

1. De vertegenwoordigers van de Partijen vormen de Conferentie van de Partijen bij dit Verdrag en komen regelmatig bijeen. De eerste vergadering van de Conferentie van de Partijen wordt uiterlijk één jaar na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag belegd. Daarna vindt ten minste eenmaal per jaar een vergadering van de Conferentie van de Partijen plaats of op schriftelijk verzoek van een Partij, op voorwaarde dat het verzoek binnen zes maanden nadat dit aan hen is medegedeeld door het secretariaat wordt gesteund door ten minste een derde van de Partijen.

2. De Conferentie van de Partijen :

a) toetst de toepassing van dit Verdrag;

b) verricht adviserende taken, die tot doel hebben de Partijen beter in staat te stellen de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen te voorkomen, zich daarop voor te bereiden en deze te bestrijden, en het verlenen van technische bijstand en advies op verzoek van Partijen die met industriële ongevallen worden geconfronteerd, te vergemakkelijken;

c) stelt, indien nodig, werkgroepen en andere organen in die de met de toepassing en ontwikkeling van dit Verdrag verband houdende aangelegenheden bestuderen en daartoe ter zake dienende onderzoeksrapporten en andere documenten opstellen en aanbevelingen doen, die zij ter bestudering voorleggen aan de Conferentie van de Partijen;

d) verricht de andere taken die noodzakelijk kunnen blijken krachtens de bepalingen van dit Verdrag;

e) bespreekt op haar eerste vergadering een reglement van orde en neemt dit bij consensus aan.

3. De Conferentie van de Partijen werkt bij de vervulling van haar taken ook samen met andere bevoegde internationale organisaties, wanneer zij zulks noodzakelijk acht.

4. De Conferentie van de Partijen stelt op haar eerste vergadering een werkprogramma vast, met name met betrekking tot de in Bijlage XII bij dit Verdrag genoemde onderwerpen. De Conferentie van de Partijen besluit tevens over de werkwijze, en spreekt zich met name uit over het inschakelen van nationale centra en over samenwerking met bevoegde internationale organisaties, alsmede over het opzetten van een systeem ter vergemakkelijking van de toepassing van dit Verdrag, in het bijzonder met het oog op wederzijdse bijstand in geval van een industrieel ongeval, daarbij voortbouwend op bestaande activiteiten op dit gebied in het kader van bevoegde internationale organisaties. Als onderdeel van het werkprogramma inventariseert de Conferentie van de Partijen bestaande nationale, regionale en internationale centra, alsook andere organen en programma's gericht op de coördinatie van de informatie en de inspanningen op het gebied van de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van industriële ongevallen, ten einde vast te stellen welke andere internationale instellingen of centra nodig zijn om de in Bijlage XII genoemde taken te verrichten.

5. De Conferentie van de Partijen maakt op haar eerste vergadering een aanvang met de bestudering van de procedures om gunstigere voorwaarden te scheppen voor de uitwisseling van technologie voor de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van de gevolgen van industriële ongevallen,

6. De Conferentie van de Partijen neemt richtlijnen en criteria aan ter vergemakkelijking van de inventarisatie van gevaarlijke activiteiten in de zin van dit Verdrag.

Art. 19

STEMRECHT

1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, heeft elke Partij bij dit Verdrag één stem.

2. Regionale organisaties voor economische integratie als omschreven in artikel 27 oefenen ter zake van tot hun bevoegdheid behorende aangelegenheden hun stemrecht uit met een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal van hun lidstaten dat Partij is bij dit Verdrag. Deze organisaties oefenen hun stemrecht niet uit indien hun lidstaten hun stemrecht uitoefenen, en omgekeerd.

6. Chaque Partie fait en sorte que son point de contact et les autorités chargés d'adresser et de recevoir les demandes d'assistance et d'accepter les offres d'assistance en application de l'article 12 soient à tout moment opérationnels.

Art. 18

CONFÉRENCE DES PARTIES

1. Les représentants des Parties constituent la Conférence des Parties de la présente Convention et tiennent des réunions sur une base régulière. La première réunion de la Conférence des Parties est convoquée un an au plus tard après la date d'entrée en vigueur de la présente Convention. Par la suite, la Conférence des Parties se réunit au moins une fois par an ou à la demande écrite de toute Partie, à condition que cette demande soit appuyée par un tiers au moins des Parties dans les six mois qui suivent sa communication auxdites Parties par le secrétariat.

2. La Conférence des Parties :

a) Suit l'application de la présente Convention;

b) S'acquitte de fonctions consultatives visant à renforcer la capacité des Parties de prévenir les effets transfrontières des accidents industriels, de s'y préparer et de les combattre et à faciliter la fourniture d'une assistance et de conseils techniques à la demande des Parties confrontées à des accidents industriels;

c) Crée, selon que de besoin, des groupes de travail et d'autres mécanismes appropriés pour examiner les questions relatives à l'application et au développement de la présente Convention et, à cette fin, établir des études et d'autres documents pertinents et soumettre des recommandations à la Conférence des Parties pour examen;

d) S'acquitte des autres fonctions qui peuvent se révéler nécessaires en application des dispositions de la présente Convention;

e) A sa première réunion, étudie le règlement intérieur de ses réunions et l'adopte par consensus.

3. Dans l'exercice de ses fonctions, la Conférence des Parties coopère aussi, lorsqu'elle le juge utile, avec les autres organisations internationales compétentes.

4. A sa première réunion, la Conférence des Parties établit un programme de travail en tenant compte notamment des éléments mentionnés à l'Annexe XII de la présente Convention. En outre, la Conférence des Parties décide de la méthode de travail et notamment se prononce sur l'opportunité de faire appel aux centres nationaux et de coopérer avec les organisations internationales compétentes, de mettre sur pied un système en vue de faciliter l'application de la présente Convention notamment aux fins de l'assistance mutuelle en cas d'accident industriel, et de s'appuyer sur les activités menées dans ce domaine au sein des organisations internationales compétentes. Dans le cadre de son programme de travail, la Conférence des Parties passe en revue les centres nationaux, régionaux et internationaux existants ainsi que les autres organes et programmes chargés de coordonner les informations et les efforts touchant la prévention des accidents industriels et les mesures à prendre pour s'y préparer et pour y faire face, dans le but de déterminer les institutions ou centres internationaux supplémentaires qui peuvent être nécessaires pour mener à bien les tâches énumérées à l'Annexe XII.

5. A sa première réunion, la Conférence des Parties commence à étudier des procédures en vue de créer des conditions plus favorables à l'échange de technologie pour prévenir les effets des accidents industriels, s'y préparer et les combattre.

6. La Conférence des Parties adopte des directives et des critères pour faciliter l'identification des activités dangereuses au sens de la présente Convention.

Art. 19

DROIT DE VOTE

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, les Parties à la présente Convention ont chacune une voix.

2. Les organisations d'intégration économique régionale définies à l'article 27, dans les domaines relevant de leur compétence, disposent, pour exercer leur droit de vote, d'un nombre de voix égal au nombre de leurs Etats membres qui sont Parties à la présente Convention. Ces organisations n'exercent pas leur droit de vote si leurs Etats membres exercent le leur, et inversement.

Art. 20

SECRETARIAAT

De Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa verricht de volgende secretariaatswerkzaamheden :

- a) Hij belegt de vergaderingen van de Partijen en bereidt deze voor;
- b) Hij zendt de in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag ontvangen rapporten en andere informatie toe aan de Partijen;
- c) Hij verricht andere door de Partijen te bepalen taken.

Art. 21

GESCHILLENREGELING

1. Indien tussen twee of meer Partijen een geschil ontstaat over de uitlegging of toepassing van dit Verdrag, trachten zij dit op te lossen door onderhandeling of volgens een andere voor de partijen bij het geschil aanvaardbare methode voor de regeling van geschillen.

2. Een Partij kan bij de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van of de toetreding tot dit Verdrag, of te allen tijde daarna, schriftelijk aan de Depositaris mededelen dat zij, in geval van een geschil dat niet wordt opgelost in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel, de toepassing van de volgende twee methoden voor het regelen van geschillen, dan wel één van beide, als verplicht aanvaardt ten aanzien van iedere Partij die dezelfde verplichting aanvaardt :

- a) voorlegging van het geschil aan het Internationale Gerechtshof;
- b) arbitrage volgens de in Bijlage XIII van dit Verdrag beschreven procedure.

3. Indien de partijen bij het geschil beide in het tweede lid van dit artikel genoemde methoden voor de regeling van geschillen hebben aanvaard, kan het geschil alleen aan het Internationale Gerechtshof worden voorgelegd, tenzij de partijen anders overeenkomen.

Art. 22

BEPERKINGEN OP DE VERSTREKKING VAN INFORMATIE

1. De bepalingen van deze Overeenkomst laten onverlet de rechten en verplichtingen van de Partijen om, in overeenstemming met hun nationale wetten, voorschriften, bestuurlijke bepalingen of aanvaarde rechtspraktijken alsmede de van toepassing zijnde internationale regelgeving, zorg te dragen voor de bescherming van informatie met betrekking tot persoonsgegevens, industriële geheimen of handelsgeheimen, met inbegrip van de intellectuele eigendom, of de nationale veiligheid.

2. Indien een Partij niettemin besluit deze beschermde informatie aan een andere Partij te verstrekken, eerbiedigt de Partij die de beschermde informatie ontvangt het vertrouwelijk karakter van de ontvangen informatie en de voorwaarden waaronder deze wordt verstrekt, en gebruikt die Partij die informatie slechts voor de doeleinden waarvoor deze werd verstrekt.

Art. 23

TOEPASSING

De Partijen doen regelmatig verslag van de toepassing van dit Verdrag.

Art. 24

BILATERALE EN MULTILATERALE OVEREENKOMSTEN

1. De Partijen kunnen, ter nakoming van hun verplichtingen ingevolge dit Verdrag, de toepassing van bestaande bilaterale of multilaterale overeenkomsten of andere akkoorden voortzetten of nieuwe aangaan.

2. De bepalingen van dit Verdrag laten onverlet het recht van de Partijen om, eventueel krachtens een bilaterale of multilaterale overeenkomst, strengere maatregelen te nemen dan die welke dit Verdrag voorschrijft.

Art. 25

STATUS VAN DE BIJLAGEN

De Bijlagen bij dit Verdrag maken een integrerend deel van het Verdrag uit.

Art. 20

SECRETARIAT

Le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe exerce les fonctions de secrétariat suivantes :

- a) Il convoque et prépare les réunions des Parties,
- b) Il transmet aux Parties les rapports et autres renseignements reçus en application des dispositions de la présente Convention,
- c) Il s'acquitte des autres fonctions que les Parties peuvent lui assigner.

Art. 21

REGLEMENT DES DIFFERENDS

1. Si un différend s'élève entre deux ou plusieurs Parties quant à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, ces parties recherchent une solution par voie de négociation ou par toute autre méthode de règlement des différends qu'elles jugent acceptable.

2. Lorsqu'elle signe, ratifie, accepte, approuve la présente Convention ou y adhère/ou à tout autre moment par la suite, une Partie peut signifier par écrit au Dépositaire que, pour les différends qui n'ont pas été réglés conformément au paragraphe 1er du présent article, elle accepte de considérer comme obligatoire(s) dans ses relations avec toute Partie acceptant la même obligation l'un des deux ou les deux moyens de règlement ci-après :

- a) Soumission du différend à la Cour internationale de Justice,
- b) Arbitrage, conformément à la procédure exposée à l'Annexe XIII de la présente Convention.

3. Si les parties au différend ont accepté les deux moyens de règlement des différends visés au paragraphe 2 du présent article, le différend ne peut être soumis qu'à la Cour internationale de Justice, à moins que les parties au différend n'en conviennent autrement.

Art. 22

RESTRICTIONS

CONCERNANT LA COMMUNICATION D'INFORMATIONS

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux droits ni aux obligations des Parties de protéger conformément aux lois, règlements, dispositions administratives ou pratiques juridiques acceptées qui sont en vigueur à l'échelon national, et aux règlements internationaux applicables, les informations concernant les données personnelles, le secret industriel et commercial y compris la propriété intellectuelle, ou la sécurité nationale.

2. Si une Partie décide néanmoins de fournir des informations ainsi protégées à une autre Partie, la Partie qui reçoit ces informations protégées respecte leur caractère confidentiel et les conditions dont est assortie leur communication, et n'utilise lesdites informations qu'aux fins pour lesquelles elles ont été fournies.

Art. 23

APPLICATION

Les Parties rendent compte périodiquement de l'application de la présente Convention.

Art. 24

ACCORDS BILATERAUX ET MULTILATERAUX

1. Les Parties peuvent, pour s'acquitter des obligations qui leur incombent en vertu de la présente Convention, continuer d'appliquer les accord bilatéraux ou multilatéraux ou les autres arrangements en vigueur ou en conclure de nouveaux.

2. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte au droit des Parties de prendre, en vertu d'un accord bilatéral ou multilatéral s'il y a lieu, des mesures plus rigoureuses que celles requises par la présente Convention.

Art. 25

STATUT DES ANNEXES

Les Annexes de la présente Convention font partie intégrante de la Convention.

Art. 26

WIJZIGINGEN OP HET VERDRAG

1. Elke Partij kan wijzigingen op dit Verdrag voorstellen,

2. De tekst van een voorgestelde wijziging op dit Verdrag wordt in schriftelijke vorm ingediend bij de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die deze toezendt aan alle Partijen. De Conferentie van de Partijen bespreekt de voorgestelde wijzigingen op haar eerstvolgende jaarvergadering, mits die voorstellen ten minste negentig dagen van tevoren door de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa aan de Partijen zijn toegezonden.

3. Voor wijzigingen op dit Verdrag — anders dan wijzigingen op Bijlage I, waarvoor de procedure is beschreven in het vierde lid van dit artikel geldt :

a) wijzigingen worden bij consensus aangenomen door de Partijen die ter vergadering aanwezig zijn en worden door de Depositaris ter bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring voorgelegd aan alle Partijen;

b) de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van wijzigingen worden nedergelegd bij de Depositaris. In overeenstemming met dit artikel aangenomen wijzigingen worden voor de Partijen die deze hebben aanvaard van kracht op de negentigste dag na de dag waarop de Depositaris de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring heeft ontvangen;

c) daarna worden wijzigingen voor elke andere Partij van kracht op de negentigste dag na de nederlegging door die Partij van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van de wijzigingen.

4. Voor wijzigingen op Bijlage I geldt :

a) de Partijen stellen alles in het werk om overeenstemming te bereiken bij consensus. Indien alle pogingen om tot consensus te komen zijn mislukt en er geen overeenstemming is bereikt worden de wijzigingen, in laatste instantie, aangenomen met een stemmenmeerderheid van negen tienden van de aanwezige Partijen die hun stem uitbrengen. Indien de wijzigingen zijn aangenomen door de Conferentie van de Partijen, worden zij medegedeeld aan de Partijen, met de aanbeveling ze goed te keuren;

b) na het verstrijken van twaalf maanden na de datum waarop ze door de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa zijn medegedeeld, worden de wijzigingen op Bijlage I van kracht voor de Partijen bij dit Verdrag die geen kennisgeving overeenkomstig het vierde lid, letter c, van dit artikel hebben gedaan, mits ten minste zestien Partijen bedoelde kennisgeving niet hebben gedaan;

c) een Partij die niet in staat is een wijziging op Bijlage I bij dit Verdrag goed te keuren, doet hiervan schriftelijk kennisgeving aan de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, zulks binnen twaalf maanden na de datum waarop mededeling van de aanneming is gedaan. De Uitvoerend Secretaris stelt alle Partijen onverwijld in kennis van de ontvangst van zo'n kennisgeving. Een Partij kan te allen tijde een aanvaarding in de plaats stellen van haar eerdere kennisgeving, waarna de wijziging op Bijlage I voor die Partij van kracht wordt;

d) voor de toepassing van dit lid wordt onder « aanwezige Partijen die hun stem uitbrengen » verstaan Partijen die aanwezig zijn en voor of tegenstemmen.

Art. 27

ONDERTEKENING

Dit Verdrag staat van 17 tot en met 18 maart 1992 te Helsinki, en daarna tot 18 september 1992 op de Zetel van de Verenigde Naties te New York, open voor ondertekening door de lidstaten van de Economische Commissie voor Europa, alsmede door Staten die een consultatieve status bij de Economische Commissie voor Europa hebben krachtens paragraaf 8 van resolutie 36 (IV) van 28 maart 1947 van de Economische en Sociale Raad, en door regionale organisaties voor economische integratie opgericht door soevereine Staten die lid zijn van de Economische Commissie voor Europa waaraan de lidstaten bevoegdheden hebben overgedragen ten aanzien van aangelegenheden die onder dit Verdrag vallen, met inbegrip van de bevoegdheid ten aanzien van die aangelegenheden verdragen aan te gaan.

Art. 26

AMENDEMENTS A LA CONVENTION

1. Toute Partie peut proposer des amendements à la présente Convention.

2. Le texte de toute proposition d'amendement à la présente Convention est soumis par écrit au Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, qui le transmet à toutes les Parties. La Conférence des Parties examine les propositions d'amendement à sa réunion annuelle suivante, à condition que le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe ait transmis les propositions aux Parties au moins quatre-vingt-dix jours à l'avance.

3. Pour les amendements à la présente Convention — à l'exception des amendements à l'Annexe Ire, pour lesquels la procédure est décrite au paragraphe 4 du présent article :

a) Les amendements sont adoptés par consensus par les Parties présentes à la réunion et sont soumis par le Dépositaire à toutes les Parties pour ratification, acceptation ou approbation,

b) Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation des amendements sont déposés auprès du Dépositaire. Les amendements adoptés conformément au présent article entrent en vigueur à l'égard des Parties qui les ont acceptés le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de la réception par le Dépositaire du seizième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation,

c) Par la suite, les amendements entrent en vigueur à l'égard de toute autre Partie le quatre-vingt-dixième jour qui suit le dépôt par cette Partie de son instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation des amendements.

4. Pour les amendements à l'Annexe Ire :

a) Les Parties n'épargnent aucun effort pour parvenir à un accord par consensus. Si tous les efforts en ce sens sont demeurés vains et si aucun accord ne s'est dégagé, les amendements sont adoptés, en dernier ressort, par un vote à la majorité des neuf dixièmes des Parties présentes à la réunion et votantes. Les amendements, s'ils sont adoptés par la Conférence des Parties, sont communiqués aux Parties avec une recommandation d'approbation,

b) A l'expiration d'un délai de douze mois à compter de la date de leur communication par le Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, les amendements à l'Annexe Ire entrent en vigueur à l'égard des Parties à la présente Convention qui n'ont pas soumis de notification conformément aux dispositions du paragraphe 4, c), du présent article, à condition que seize Parties au moins n'aient pas soumis cette notification,

c) Toute Partie qui ne peut approuver un amendement à l'Annexe Ire de la présente Convention en donne notification au Secrétaire exécutif de la Commission économique pour l'Europe, par écrit, dans un délai de douze mois à compter de la date de la communication de l'adoption. Le Secrétaire exécutif informe sans retard toutes les Parties de la réception d'une telle notification. Une Partie peut à tout moment substituer une acceptation à sa notification antérieure et l'amendement à l'Annexe Ire entre alors en vigueur à l'égard de cette Partie,

d) Aux fins du présent paragraphe, l'expression « Parties présentes et votantes » désigne les Parties présentes qui ont émis un vote affirmatif ou négatif.

Art. 27

SIGNATURE

La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres de la Commission économique pour l'Europe ainsi que des Etats dotés du statut consultatif auprès de la Commission économique pour l'Europe en vertu du paragraphe 8 de la résolution 36 (IV) du Conseil économique et social du 28 mars 1947 et des organisations d'intégration économique régionale constituées par des Etats souverains, membres de la Commission économique pour l'Europe, qui leur ont transféré compétence pour des matières dont traite la présente Convention, y compris la compétence pour conclure des traités sur ces matières, à Helsinki du 17 au 18 mars 1992 inclus, puis au siège de l'Organisation des Nations unies à New York jusqu'au 18 septembre 1992.

Art. 28

DEPOSITARIS

De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties treedt op als Depositaris van dit Verdrag.

Art. 29

BEKRACHTIGING, AANVAARDING, GOEDKEURING EN TOETREDING

1. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door ondertekenende Staten en regionale organisaties voor economische integratie.

2. Dit Verdrag staat open voor toetreding door de in artikel 27 bedoelde Staten en organisaties.

3. Iedere organisatie zoals bedoeld in artikel 27 die Partij wordt bij dit Verdrag zonder dat één van haar lidstaten Partij is, is gebonden door alle verplichtingen krachtens dit Verdrag. Indien één of meer lidstaten van een zodanige organisatie Partij bij dit Verdrag zijn, beslissen de organisatie en haar lidstaten over hun onderscheiden verantwoordelijkheden ten aanzien van de nakoming van hun verplichtingen krachtens het Verdrag. In dat geval mogen de organisatie en de lidstaten niet tegelijkertijd rechten krachtens dit Verdrag uitoefenen.

4. In hun akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding geven de in artikel 27 bedoelde regionale organisaties voor economische integratie de reikwijdte aan van hun bevoegdheid ten aanzien van de aangelegenheden die onder dit Verdrag vallen. Deze organisaties doen de Depositaris tevens mededeling van iedere wezenlijke verandering in de reikwijdte van hun bevoegdheid.

Art. 30

INWERKINGTREDING

1. Dit Verdrag treedt in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

2. Voor de toepassing van het eerste lid van dit artikel wordt de door een organisatie als bedoeld in artikel 27 nedergelegde akte niet meegeteld naast akten die zijn nedergelegd door de lidstaten van de organisatie.

3. Ten aanzien van elke in artikel 27 bedoelde Staat of organisatie die dit Verdrag bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of ertoe toetreedt na de nederlegging van de zestiende akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding, treedt het Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging door die Staat of organisatie van zijn of haar akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

Art. 31

OPZEGGING

1. Elke Partij kan, te allen tijde na drie jaar vanaf de datum waarop dit Verdrag ten aanzien van die Partij in werking is getreden, het Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de Depositaris. De opzegging wordt van kracht op de negentigste dag na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Depositaris.

2. De opzegging belet niet de toepassing van artikel 4 op een activiteit ten aanzien waarvan een kennisgeving is gedaan ingevolge artikel 4, eerste lid, of een verzoek om besprekingen is gedaan ingevolge artikel 4, tweede lid.

Art. 32

AUTHENTIEKE TEKSTEN

Het originele exemplaar van dit Verdrag, waarvan de Engelse, de Franse en de Russische tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

tean blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

Gedaan te Helsinki op zeventien maart 1992.

Art. 28

DEPOSITAIRE

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies remplit les fonctions de Dépositaire de la présente Convention.

Art. 29

RATIFICATION, ACCEPTATION, APPROBATION ET ADHESION

1. La présente Convention est soumise à la ratification, l'acceptation ou l'approbation des Etats et des organisations d'intégration économique régionale signataires visés à l'article 27.

2. La présente Convention est ouverte à l'adhésion des Etats et organisations visés à l'article 27.

3. Toute organisation visée à l'article 27 qui devient Partie à la présente Convention sans qu'aucun de ses Etats membres n'en soit Partie est liée par toutes les obligations qui découlent de la présente Convention. Lorsqu'un ou plusieurs Etats membres d'une telle organisation sont Parties à la présente Convention, cette organisation et ses Etats membres conviennent de leurs responsabilités respectives dans l'exécution des obligations contractées en vertu de la présente Convention. En pareil cas, l'organisation et les Etats membres ne sont pas habilités à exercer concurremment les droits qui découlent de la présente Convention.

4. Dans leurs instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, les organisations d'intégration économique régionale visées à l'article 27 indiquent l'étendue de leur compétence à l'égard des matières dont traite la présente Convention. En outre, ces organisations informent le Dépositaire de toute modification importante de l'étendue de leur compétence.

Art. 30

ENTREE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date du dépôt du seizième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Aux fins du paragraphe 1er du présent article, l'instrument déposé par une organisation visée à l'article 27 ne s'ajoute pas à ceux qui sont déposés par les Etats membres de cette organisation.

3. A l'égard de chaque Etat ou organisation visé à l'article 27, qui ratifie, accepte ou approuve la présente Convention ou y adhère après le dépôt du seizième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date du dépôt par cet Etat ou cette organisation de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

Art. 31

DENONCIATION

1. A tout moment après l'expiration d'un délai de trois ans commençant à courir à la date à laquelle la présente Convention est entrée en vigueur à l'égard d'une Partie, cette Partie peut dénoncer la présente Convention par notification écrite adressée au Dépositaire. Cette dénonciation prend effet le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de réception de sa notification par le Dépositaire.

2. Cette dénonciation ne fait pas obstacle à l'application de l'article 4 à une activité ayant fait l'objet d'une notification en application de l'article 4, paragraphe 1er ou d'une demande de discussions en application de l'article 4, paragraphe 2.

Art. 32

TEXTES AUTHENTIQUES

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, français et russe sont également authentiques, est déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations unies.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Helsinki, le dix-sept mars mil neuf cent quatre-vingt douze.

VERTALING

Bijlage I

Gevaarlijke stoffen ten behoeve van de vaststelling van gevaarlijke activiteiten

De hieronder aangegeven hoeveelheden hebben betrekking op elke activiteit of groep activiteiten. Wanneer in Deel I twee uiterste waarden zijn vermeld, is telkens de grootste hoeveelheid de drempelwaarde. Vijf jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag wordt telkens de kleinste vermelde hoeveelheid de drempelwaarde, behoudens wijzigingen.

Wanneer een in Deel II vermelde stof of preparaat ook tot een in Deel I vermelde categorie behoort, dient de in Deel II vermelde drempelwaarde te worden gehanteerd.

Bij de inventarisatie van gevaarlijke activiteiten dienen de Partijen rekening te houden met de te verwachten mogelijkheid van toeneming van de risico's, alsmede met de hoeveelheden gevaarlijke stoffen en hun directe omgeving, ongeacht of zulks valt onder de verantwoordelijkheid van één of meer exploitanten.

Deel I. — Categorieën stoffen en preparaten die niet met name zijn genoemd in Deel II

Categorie	Drempelwaarde (in tonnen)
1. Brandbare gassen 1a) inclusief LPG	200
2. Zeer brandbare vloeistoffen 1b)	50 000
3. Zeer toxische stoffen 1c)	20
4. Toxische stoffen 1d)	500 - 200
5. Verbranding bevorderende stoffen 1e)	500 - 200
6. Ontplobbare stoffen 1f)	200 - 50
7. Brandbare vloeistoffen 1g) (behandeld onder bijzondere omstandigheden qua druk en temperatuur)	200
8. Stoffen die gevaarlijk zijn voor het milieu 1h)	200

Deel II. — Met name genoemde stoffen

Stof	Drempelwaarde (in tonnen)
1. Ammoniak	500
2. a. Ammoniumnitraat (2)	2 500
b. Ammoniumnitraat in de vorm van meststoffen (3)	10 000
3. Acrylnitril	200
4. Chloor	25
5. Ethyleenoxide	50
6. Cyaanwaterstof	20
7. Fluorwaterstof	50
8. Zwavelwaterstof	50
9. Zwaveldioxide	250
10. Zwaveltrioxide	75
11. Loodalkylen	50
12. Fosgeen	0,75
13. Methylisocyaan	0,15

1. Indicatieve criteria. Bij gebrek aan andere toepasselijke criteria kunnen de Partijen de onderstaande criteria toepassen bij de classificatie van stoffen of preparaten ten behoeve van Deel I van deze Bijlage.

a) Brandbare gassen : stoffen in gasvormige toestand die onder normale druk en gemengd met lucht brandbaar worden en waarvan het kookpunt onder normale druk 20 °C of lager is;

b) Zeer brandbare vloeistoffen : stoffen die een vlampunt onder de 21 °C en een kookpunt boven de 20 °C hebben onder normale druk;

c) Zeer toxische stoffen : stoffen met eigenschappen die overeengekomen met de in tabel 1 of tabel 2 hieronder genoemde, en die, gezien hun fysische en chemische kenmerken, gevaar van een industrieel ongeval kunnen doen ontstaan.

Tabel 1

LD ₅₀ (oraal) (1) mg/kg lichaamsgewicht LD ₅₀ ≤ 25	LD ₅₀ (dermaal) (2) mg/kg lichaamsgewicht LD ₅₀ ≤ 50	LC ₅₀ (3) mg/l (inhalatoir) LC ₅₀ ≤ 0,5
--	--	---

- (1) LD₅₀ oraal bij ratten.
 (2) LD₅₀ dermaal bij ratten of konijnen.
 (3) LC₅₀ inhalatoir (4 uur) bij ratten.

Tabel 2

Kritische dosis (classificatiecriterium) mg/kg lichaamsgewicht	< 5
--	-----

waarbij de acute orale toxiciteit van de stof bij dieren is bepaald met behulp van de vaste-dosis-methode.

d) Toxische stoffen : stoffen met eigenschappen die overeenkomen met de in tabel 3 of 4 genoemde en die fysische of chemische kenmerken hebben die gevaar van industriële ongevallen kunnen doen ontstaan.

Tabel 3

mg/kg lichaamsgewicht 25 < LD ₅₀ ≤ 200	LD ₅₀ (dermaal) (2) mg/kg lichaamsgewicht 50 < LD ₅₀ ≤ 400	LC ₅₀ (3) mg/l (inhalatoir) 0,5 < LC ₅₀ ≤ 2
--	--	---

- (1) LD₅₀ oraal bij ratten.
 (2) LD₅₀ dermaal bij ratten of konijnen.
 (3) LC₅₀ inhalatoir (4 uur) bij ratten.

Tabel 4

Kritische dosis (classificatiecriterium) mg/kg lichaamsgewicht	= 5
--	-----

waarbij de acute orale toxiciteit van de stof bij dieren is bepaald met behulp van de vaste-dosis-methode.

e) Verbranding bevorderende stoffen : stoffen die aanleiding geven tot hevige exothermische reacties wanneer zij in contact komen met andere stoffen, met name brandbare stoffen.

f) Ontploffbare stoffen : stoffen die kunnen ontploffen onder invloed van een vlam of die gevoeliger zijn voor schokken of wrijving dan dinitrobenzeen.

g) Brandbare vloeistoffen : stoffen die een vlampunt onder de 55 °C hebben en vloeibaar blijven onder druk, waarbij bijzondere bewerkingsomstandigheden, zoals hoge druk of hoge temperatuur, gevaar van industriële ongevallen kunnen doen ontstaan.

h) Stoffen die gevaarlijk zijn voor het milieu : stoffen die waarden van acute toxiciteit voor het aquatische milieu vertonen die overeenkomen met de in tabel 5 genoemde.

Tabel 5

LC ₅₀ (1) mg/l LD ₅₀ ≤ 10	EC ₅₀ (2) mg/l EC ₅₀ ≤ 10	IC ₅₀ (3) mg/l IC ₅₀ ≤ 10
--	--	--

- (1) LC50 bij vissen (96 uur).
 (2) EC50 bij watervlooien (48 uur).
 (3) IC50 bij algen (72 uur).

waarbij de stof niet gemakkelijk afbreekbaar is, of log Pow > 3,0 (tenzij de experimenteel bepaalde BCF < 100).

i) LD = letale dosis

j) LC = letale concentratie

k) EC = effectieve concentratie

l) IC = remmende concentratie

m) Pow = verdelingscoëfficiënt octanol/water

n) BCF = bioconcentratiefactor.

2. Dit geldt voor ammoniumnitraat en mengsels van ammoniumnitraat, waarbij het stikstofgehalte dat afkomstig is van het ammoniumnitraat groter is dan 28 gewichtspercenten, en voor waterige oplossingen van ammoniumnitraat, waarbij de concentratie ammoniumnitraat groter is dan 90 gewichtspercenten.

3. Dit geldt voor meststoffen met enkel ammoniumnitraat en ammoniumnitraathoudende mengsels, waarbij het stikstofgehalte dat afkomstig is van het ammoniumnitraat groter is dan 28 gewichtspercenten (meststoffen met ammoniumnitraathoudende mengsels bevatten ook fosfaat en/of kaliumcarbonaat).

4. Mengsels en preparaten die deze stoffen bevatten, moeten worden behandeld als de stof zelf, tenzij zij niet langer soortgelijke eigenschappen vertonen en geen grensoverschrijdende gevolgen meer kunnen hebben.

Bijlage II

Procedure voor de onderzoekscommissie ingevolge de artikelen 4 en 5

1. De verzoekende partij(en) deelt (delen) het secretariaat mede dat zij een vraagstuk of vraagstukken voorlegt (voorleggen) aan een onderzoekscommissie, ingesteld in overeenstemming met de bepalingen van deze Bijlage. In de mededeling dient het onderwerp van het onderzoek te zijn vermeld. Het secretariaat stelt alle Partijen bij het Verdrag onmiddellijk in kennis van het verzoek om een onderzoek.

2. De onderzoekscommissie bestaat uit drie leden. Zowel de verzoekende partij als de andere bij de onderzoeksprocedure betrokken partij benoemen een wetenschappelijke of technische deskundige en de twee aldus benoemde deskundigen wijzen in onderlinge overeenstemming een derde deskundige aan, die voorzitter van de onderzoekscommissie is. Laatstbedoelde mag geen onderdaan zijn van één van de bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen, noch zijn vaste woonplaats op het grondgebied van één van die partijen hebben, noch werkzaam zijn in dienst van één van hen, noch zich in enigerlei hoedanigheid met de zaak hebben beziggehouden.

3. Indien binnen twee maanden na de benoeming van de tweede deskundige geen voorzitter van de onderzoekscommissie is aangewezen, wijst de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa op verzoek van één van de partijen de voorzitter aan binnen een volgende termijn van twee maanden.

4. Indien één van de bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen geen deskundige benoemt binnen een maand nadat zij de kennisgeving van het secretariaat heeft ontvangen, kan de andere partij hiervan kennisgeving doen aan de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die de voorzitter van de onderzoekscommissie aanwijst binnen een volgende termijn van twee maanden. Na zijn aanwijzing verzoekt de voorzitter van de onderzoekscommissie de partij die geen deskundige heeft benoemd, dit binnen een maand te doen. Indien zij verzuimt dit binnen die termijn te doen, doet de voorzitter hiervan kennisgeving aan de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die deze benoeming verricht binnen een volgende termijn van twee maanden.

5. De onderzoekscommissie stelt haar eigen reglement van orde vast.

6. De onderzoekscommissie neemt alle passende maatregelen om haar taken te verrichten.

7. De bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen dienen het werk van de onderzoekscommissie te vergemakkelijken en dienen met name met gebruikmaking van alle hun ter beschikking staande middelen :

a) de onderzoekscommissie alle ter zake dienende documenten, voorzieningen en inlichtingen te verschaffen;

b) de onderzoekscommissie, indien noodzakelijk, in staat te stellen getuigen en deskundigen op te roepen en kennis te nemen van hun verklaringen.

8. De partijen en de deskundigen beschermen het vertrouwelijk karakter van alle informatie die zij in vertrouwen ontvangen in de loop van de werkzaamheden van de onderzoekscommissie.

9. Indien één van de bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen niet voor de onderzoekscommissie verschijnt of verzuimt haar standpunt kenbaar te maken, kan de andere partij de onderzoekscommissie verzoeken de procedure voort te zetten en haar werk te voltooien. Het niet verschijnen van een partij of het verzuim haar standpunt kenbaar te maken vormt geen beletsel voor de voortzetting en de voltooiing van het werk van de onderzoekscommissie.

10. De kosten van de onderzoekscommissie, met inbegrip van de bezoldiging van haar leden, worden in gelijke delen gedragen door de bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen, tenzij de onderzoekscommissie anders beslist, gelet op de bijzondere omstandigheden van de zaak. De onderzoekscommissie houdt aantekening van al haar uitgaven en doet de partijen een eindoverzicht toekomen.

11. Elke Partij die een belang van materiële aard bij het onderwerp van de onderzoeksprocedure heeft en die door het advies van de onderzoekscommissie kan worden geraakt, kan met instemming van de onderzoekscommissie interveniëren in de procedure.

12. De beslissingen van de onderzoekscommissie inzake procedurele aangelegenheden worden genomen met een meerderheid van stemmen van haar leden. Het eindoordeel van de onderzoekscommissie dient een afspiegeling te zijn van het standpunt van de meerderheid van haar leden en zal een eventueel afwijkende mening omvatten.

13. De onderzoekscommissie geeft haar eindoordeel binnen twee maanden na de datum waarop zij is ingesteld, tenzij zij het noodzakelijk acht deze termijn met een duur van ten hoogste twee maanden te verlengen.

14. Het eindoordeel van de onderzoekscommissie dient te zijn gebaseerd op aanvaarde wetenschappelijke beginselen. Het eindoordeel wordt door de onderzoekscommissie toegezonden aan de bij de onderzoeksprocedure betrokken partijen en aan het secretariaat.

Bijlage III

Ingevolge artikel 4 te volgen procedures

1. Een Partij van herkomst kan verzoeken om overleg met een andere Partij in overeenstemming met de tweede tot en met de vijfde paragraaf van deze Bijlage ten einde vast te stellen of die Partij een benadeelde Partij is.

2. Indien een voorgenomen of bestaande activiteit gevaarlijk is, dient de Partij van herkomst, ten einde adequaat en doeltreffend overleg te kunnen voeren, op passende niveaus kennisgeving te doen aan elke Partij die naar haar oordeel een benadeelde Partij kan worden, zulks zo vroeg mogelijk en niet later dan het tijdstip waarop zij haar eigen publiek inlicht over die voorgenomen of bestaande activiteit. Bij bestaande gevaarlijke activiteiten dient die kennisgeving uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van dit Verdrag voor een Partij van herkomst te worden gedaan.

3. De kennisgeving dient, onder andere, te bevatten :

a) informatie over de gevaarlijke activiteit, met inbegrip van alle beschikbare informatie of rapporten, zoals overeenkomstig artikel 6 verstrekte informatie over de mogelijke grensoverschrijdende gevolgen ervan in geval van een industrieel ongeval;

b) een aanduiding van een redelijke termijn waarbinnen een antwoord ingevolge de vierde paragraaf van deze Bijlage moet worden gegeven, rekening houdend met de aard van de activiteit;

en kan de in zesde paragraaf van deze Bijlage genoemde informatie bevatten.

4. De in kennis gestelde Partijen dienen de Partij van herkomst te antwoorden binnen de in de kennisgeving vermelde termijn, daarbij de ontvangst van de kennisgeving bevestigend en aangevend of zij voornemens zijn overleg te plegen.

5. Indien een in kennis gestelde Partij aangeeft dat zij niet voornemens is overleg te plegen, of niet antwoordt binnen de in de kennisgeving vermelde termijn, zijn de bepalingen van de volgende paragrafen van deze Bijlage niet van toepassing. In dergelijke gevallen heeft de Partij van herkomst onverminderd het recht te bepalen of zij overgaat tot een beoordeling en analyse op grond van haar eigen nationale wetgeving en praktijk.

6. Na ontvangst van een antwoord van een in kennis gestelde Partij waarin deze aangeeft dat zij overlegt wenst te plegen, verschaft de Partij van herkomst de in kennis gestelde Partij, indien zij zulks nog niet heeft gedaan :

a) relevante informatie betreffende het tijdschema voor de analyse, met inbegrip van een tijdschema voor het toezenden van commentaar;

b) relevante informatie betreffende de gevaarlijke activiteit en de grensoverschrijdende gevolgen daarvan in geval van een industrieel ongeval;

c) de mogelijkheid deel te nemen aan de evaluatie van informatie of rapporten waaruit eventuele grensoverschrijdende gevolgen blijken. »

7. Een benadeelde Partij verstrekt de Partij van herkomst, op haar verzoek, de redelijkerwijs verkrijgbare informatie betreffende het onder de rechtsmacht van de benadeelde Partij vallende gebied dat zou kunnen worden geraakt, wanneer die informatie nodig is om te kunnen overgaan tot een beoordeling en analyse en om maatregelen te kunnen nemen. De informatie wordt onmiddellijk verstrekt en, indien van toepassing, via een gezamenlijk orgaan, wanneer dit bestaat.

8. De Partij van herkomst verstrekt de benadeelde Partij, indien van toepassing, rechtstreeks of, indien zulks bestaat, via een gezamenlijk orgaan, de desbetreffende documenten aangaande de analyse en evaluatie als beschreven in Bijlage V, eerste en tweede paragraaf.

9. De betrokken Partijen informeren het publiek in gebieden die redelijkerwijs zouden kunnen worden geraakt door de gevaarlijke activiteit en dragen zorg voor de verspreiding van documenten aangaande de analyse en evaluatie onder dit publiek en de autoriteiten in de desbetreffende gebieden. De Partijen stellen hen in de gelegenheid hun opmerkingen en bezwaren ten aanzien van de gevaarlijke activiteit kenbaar te maken en dragen er zorg voor dat hun standpunten worden voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de Partij van herkomst, hetzij rechtstreeks, hetzij, indien van toepassing, door tussenkomst van de Partij van herkomst, zulks binnen een redelijke termijn.

10. De Partij van herkomst pleegt, zodra de documenten aangaande de analyse en evaluatie gereed zijn, onverwijld overleg met de benadeelde Partij over, onder meer, de grensoverschrijdende gevolgen van de gevaarlijke activiteit in geval van een industrieel ongeval en over maatregelen om de gevolgen daarvan te beperken of uit te sluiten. Het overleg kan betrekking hebben op :

a) mogelijke alternatieven voor de gevaarlijke activiteit, met inbegrip van het nulalternatief, en maatregelen die kunnen worden genomen om de grensoverschrijdende gevolgen te beperken op kosten van de Partij van herkomst;

b) andere vormen van mogelijke wederzijdse bijstand ter beperking van grensoverschrijdende gevolgen;

c) alle andere daarvoor in aanmerking komende aangelegenheden.

De betrokken Partijen komen aan het begin van het overleg een redelijk tijdsbestek overeen voor de duur van de overlegperiode. Bedoeld overleg kan worden gevoerd via een passend gezamenlijk orgaan, indien dit bestaat.

11. De betrokken Partijen zien erop toe dat naar behoren rekening wordt gehouden met de analyse en evaluatie, alsook met het ingevolge de negende paragraaf van deze Bijlage ontvangen commentaar en het resultaat van het in de tiende paragraaf van deze Bijlage bedoelde overleg.

12. De Partij van herkomst stelt de benadeelde Partijen in kennis van elke beslissing aangaande de activiteit, alsmede van de redenen en overwegingen waarop deze is gegrond.

13. Indien een betrokken Partij kennis neemt van aanvullende relevante informatie betreffende de grensoverschrijdende gevolgen van een gevaarlijke activiteit die niet beschikbaar was op het tijdstip waarop het overleg met betrekking tot die activiteit plaatsvond, brengt die Partij de andere betrokken Partij(en) hiervan onmiddellijk op de hoogte. Indien één van de betrokken Partijen hierom verzoekt, wordt opnieuw overleg gevoerd.

Bijlage IV

Ingevolge artikel 6 te nemen preventiemaatregelen

De volgende maatregelen kunnen worden uitgevoerd, naar gelang de nationale wetten en gebruiken, door Partijen, bevoegde autoriteiten of exploitanten, dan wel gezamenlijk :

1. het vaststellen van algemene of bijzondere doelstellingen op het gebied van de veiligheid;

2. het aannemen van wettelijke bepalingen of richtlijnen betreffende veiligheidsmaatregelen en veiligheidsnormen;

3. het inventariseren van de gevaarlijke activiteiten die bijzondere preventiemaatregelen vereisen, hetgeen een vergunning- of machtigingsstelsel kan omvatten;

4. het evalueren van risico-analyses of veiligheidsonderzoeken betreffende gevaarlijke activiteiten en een actieplan voor de uitvoering van de nodige maatregelen;

5. het verstrekken aan de bevoegde autoriteiten van de informatie die nodig is om de risico's te beoordelen;

6. het toepassen van de technologie die het best geschikt is voor de preventie van industriële ongevallen en de bescherming van mens en milieu;

7. het zorg dragen voor passende voorlichting aan en opleiding van alle personen die zijn betrokken bij gevaarlijke activiteiten op de plaats zelf, zowel onder gewone als buitengewone omstandigheden, zulks gericht op de preventie van industriële ongevallen;

8. het instellen van interne managementsstructuren en -procedures die het mogelijk maken de veiligheidsvoorschriften doeltreffend uit te voeren en te handhaven;

9. het houden van toezicht op de gevaarlijke activiteiten en het verrichten van controles en inspecties.

Bijlage V

Analyse en evaluatie

1. De omvang en de grondigheid van de analyse en de evaluatie van de gevaarlijke activiteit dienen te variëren naar gelang het doel waarvoor zij worden gehouden,

2. In de onderstaande tabel zijn de gegevens vermeld die in aanmerking moeten worden genomen in de analyse en de evaluatie met het oog op het in het aangegeven artikel omschreven doel :

Doel van de analyse	Gegevens die in aanmerking moeten worden genomen
Vorbereiding op noodsituaties ingevolge artikel 8	1. Hoeveelheden en eigenschappen van de ter plaatse aanwezige gevaarlijke stoffen.
	2. Korte beschrijvende scenario's van enkele representatieve voorbeelden van industriële ongevallen die uit de gevaarlijke activiteit zouden kunnen voortvloeiën, telkens met vermelding van de mate van waarschijnlijkheid.
	3. Voor elk scenario :
	<i>a)</i> de hoeveelheid, bij benadering, van de vrijkomende stoffen;
	<i>b)</i> de omvang en de ernst van de gevolgen voor mens en milieu, in gunstige en ongunstige omstandigheden, met vermelding van de omvang van de risico-gebieden;
	<i>c)</i> de termijn waarbinnen de eerste verschijnselen zich ontwikkelen tot een industrieel ongeval;
	<i>d)</i> actie die kan worden ondernomen om de mogelijkheid van escalatie tot een minimum te beperken.
	4. Aantallen en verspreiding van de bevolking in de nabijheid, met vermelding van eventuele grote bevolkingsconcentraties in het risico-gebied.
Besluitvorming inzake plaatskeuze ingevolge artikel 7	Naast de punten 1 t/m 5 hierboven :
	6. De ernst van de schade voor mens en milieu, naargelang de aard van de stoffen en omstandigheden waaronder deze vrijkomen.
	7. De afstand van de plaats van de gevaarlijke activiteit waarover redelijkerwijs schadelijke gevolgen voor mens en milieu kunnen ontstaan in geval van een industrieel ongeval.
	8. Dezelfde informatie, niet alleen met betrekking tot de huidige situatie, maar ook met betrekking tot voorgenomen of redelijkerwijs voorzienbare ontwikkelingen.
Voorlichting aan het publiek ingevolge artikel 9	Naast de punten 1 t/m 4 hierboven :
	9. De personen die kunnen worden geraakt door een industrieel ongeval.

Doel van de analyse	Gegevens die in aanmerking moeten worden genomen
Preventiemaatregelen ingevolge artikel 6	Naast de punten 4 t/m 9 hierboven, zijn meer gedetailleerde versies van de beschrijvingen en schattingen als bedoeld in de punten 1 tot en met 3 nodig om preventiemaatregelen te kunnen nemen. Naast deze beschrijvingen en schattingen moeten de volgende onderwerpen worden opgenomen :
	10. De omstandigheden en hoeveelheden waarin de gevaarlijke stoffen worden behandeld.
	11. Een lijst van de scenario's voor de soorten industriële ongevallen met ernstige gevolgen, met voorbeelden van alle mogelijke voorvallen, van de minst ernstige tot de ernstigste graad, als ook de mogelijke gevolgen van in de nabijheid verrichte activiteiten.
	12. In elk scenario een beschrijving van de verschijnselen waaruit een industrieel ongeval zou kunnen ontstaan en de stadia waarin deze zouden kunnen escaleren.
	13. Een schatting, ten minste in algemene termen, van de mate van waarschijnlijkheid dat een bepaald stadium wordt bereikt, rekening houdend met de in punt 14 bedoelde maatregelen.
	14. Een beschrijving van de preventiemaatregelen, zowel qua uitrusting als qua procedures, bedoeld om de waarschijnlijkheid dat een bepaald stadium wordt bereikt tot een minimum te beperken.
	15. Een schatting van de gevolgen die afwijkingen van de werkomstandigheden zouden kunnen hebben en de regelingen die derhalve moeten worden getroffen om de gevaarlijke activiteit, of een onderdeel daarvan, op veilige wijze stil te leggen in een noodsituatie, en van de noodzaak om het personeel bij te scholen, ten einde te garanderen dat eventuele afwijkingen die ernstige gevolgen kunnen hebben, tijdig worden herkend en passende maatregelen worden genomen.
	16. Een schatting van de mate waarin veranderingen en reparatie- en onderhoudswerkzaamheden met betrekking tot de gevaarlijke activiteit een risico inhouden voor de controlemaatregelen en welke regelingen derhalve moeten worden getroffen om deze controle te handhaven.

Bijlage VI

Besluitvorming inzake plaatskeuze ingevolge artikel 7

De onderstaande bepalingen zijn voorbeelden van de gegevens die in overweging zouden kunnen worden genomen ingevolge artikel 7 :

1. De resultaten van de risico-analyse en -evaluatie, met inbegrip van een evaluatie ingevolge Bijlage V betreffende de fysische eigenschappen van het gebied waarin een gevaarlijke activiteit is gepland.
2. De resultaten van overleg en inspraakprocedures.
3. Een analyse van de vergroting of verkleining van het risico ten gevolge van elke nieuwe ontwikkeling op het grondgebied van de benadeelde Partij ten opzichte van een bestaande gevaarlijke activiteit op het grondgebied van de Partij van herkomst.
4. De evaluatie van de milieu-risico's, met inbegrip van alle grensoverschrijdende gevolgen.
5. Een evaluatie van nieuwe gevaarlijke activiteiten die risico's opleveren.
6. De mogelijkheid nieuwe gevaarlijke activiteiten te situeren op, en bestaande gevaarlijke activiteit ingrijpend te wijzigen tot aan, een veilige afstand van bestaande bevolkingscentra, alsmede het instellen van een veiligheidszone rondom gevaarlijke activiteiten; binnen die zones moeten nieuwe ontwikkelingen die leiden tot een stijging van het aantal mensen die blootstaan aan een risico of tot een toeneming van de ernst van het risico, grondig worden bestudeerd.

Bijlage VII

Maatregelen tot voorbereiding op noodsituaties ingevolge artikel 8

1. Alle rampenplannen, zowel de op de plaats zelf als buiten de desbetreffende plaats van toepassing zijnde plannen, dienen op elkaar te worden afgestemd ten einde industriële ongevallen op alomvattende en doeltreffende wijze te kunnen bestrijden.
2. De rampenplannen dienen de benodigde maatregelen te omvatten om noodsituaties te kunnen lokaliseren en de grensoverschrijdende gevolgen daarvan te kunnen voorkomen of beperken. Zij dienen ook voorzieningen te omvatten om mensen te waarschuwen en indien nodig te evacueren, alsmede andere beschermings- en reddingsacties en dienstverlening op het gebied van de gezondheid.
3. De rampenplannen dienen het personeel ter plaatse, de mensen die zouden kunnen worden geraakt buiten de desbetreffende plaats en de reddingswerkers gedetailleerde informatie te verschaffen omtrent procedures van technische en organisatorische aard die van belang zijn voor de bestrijding van een industrieel ongeval dat grensoverschrijdende gevolgen zou kunnen hebben, en voor het voorkomen of beperken van de gevolgen voor mens en milieu, zowel op de plaats zelf als daarbuiten.
4. Ter plaatse van toepassing zijnde rampenplannen zouden bijvoorbeeld kunnen omvatten :
  - a) een verdeling van de taken en verantwoordelijkheden op de plaats zelf in geval van een noodsituatie;
  - b) een beschrijving van de actie die moet worden ondernomen ingeval zich een industrieel ongeval voordoet of dreigt zich » voor te doen, ten einde de situatie of het voorval te kunnen beheersen, of aanwijzingen betreffende de plaats waar zo'n beschrijving kan worden gevonden;
  - c) een beschrijving van het beschikbare materieel en de beschikbare middelen;
  - d) te treffen maatregelen om in geval van een industrieel ongeval de overheidsinstantie die verantwoordelijk is voor de hulpverlening buiten de desbetreffende plaats tijdig te kunnen waarschuwen, onder vermelding van de informatie die bij de eerste waarschuwing moet worden doorgegeven, alsook te treffen maatregelen om nadere informatie te kunnen doorgeven zodra deze beschikbaar komt;
  - e) te treffen maatregelen om het personeel op te leiden voor de taken die het moet verrichten.
5. Buiten de desbetreffende plaats van toepassing zijnde rampenplannen zouden bijvoorbeeld kunnen omvatten;
  - a) een verdeling van de taken en verantwoordelijkheden buiten de desbetreffende plaats in geval van een noodsituatie, met inbegrip van mogelijkheden voor integratie met op de plaats zelf van toepassing zijnde rampenplannen;
  - b) de door hulpverleners en het medisch personeel toe te passen methoden en procedures;
  - c) methoden om snel het getroffen gebied te kunnen bepalen;
  - d) te treffen maatregelen om zorg te dragen voor een spoedige melding van het industriële ongeval aan benadeelde of mogelijk benadeelde Partijen en om deze verbinding vervolgens te handhaven;
  - e) een inventarisatie van de middelen die nodig zijn om het plan uit te voeren en de mogelijkheden voor coördinatie;
  - f) te treffen maatregelen om informatie te verstrekken aan het publiek, met inbegrip van, indien van toepassing, maatregelen om de ingevolge artikel 9 aan het publiek gegeven voorlichting te intensiveren en te herhalen;
  - g) maatregelen op het gebied van opleiding en oefeningen.
6. Rampenplannen zouden maatregelen kunnen omvatten voor het behandelen, verzamelen, schoonmaken, opslaan, afvoeren en veilig verwijderen van gevaarlijke stoffen en besmet materiaal, alsook herstelmaatregelen.

Bijlage VIII

Voorlichting aan het publiek ingevolge artikel 9

1. De naam van het bedrijf, het adres waarop de gevaarlijke activiteit plaatsvindt en een aanduiding van de functie van de persoon die de informatie verstrekt.
2. Een uitleg in eenvoudige bewoordingen van de gevaarlijke activiteit, met vermelding van de risico's.
3. De gangbare benaming of soortnaam, dan wel de klasse, van de stoffen of preparaten die bij de gevaarlijke activiteit worden gebruikt, met vermelding van hun voornaamste gevaarlijke eigenschappen.
4. Algemene informatie uit een milieu-effectrapportage, indien voorhanden en relevant.
5. Algemene informatie betreffende de aard van een industrieel ongeval dat zich mogelijkerwijs zou kunnen voordoen bij de gevaarlijke activiteit, met vermelding van de mogelijke gevolgen daarvan voor de bevolking en het milieu.
6. Adequate informatie over de wijze waarop de betrokken bevolking zal worden gewaarschuwd en op de hoogte zal worden gehouden in geval van een industrieel ongeval.
7. Adequate informatie over de maatregelen die de betrokken bevolking moet nemen en hoe zij zich moet gedragen in geval van een industrieel ongeval.
8. Adequate informatie over de getroffen regelingen met betrekking tot de gevaarlijke activiteit, waaronder het contact met de hulpverleningsdiensten, ten einde industriële ongevallen het hoofd te bieden en de ernst en de gevolgen daarvan te beperken.
9. Algemene informatie over het buiten de plaats zelf van toepassing zijnde rampenplan van de hulpverleningsdiensten, opgesteld om eventuele gevolgen van een industrieel ongeval buiten de desbetreffende plaats tegen te gaan, met inbegrip van grensoverschrijdende gevolgen.
10. Algemene informatie over bijzondere vereisten en voorwaarden waaraan de gevaarlijke activiteit is onderworpen overeenkomstig de van toepassing zijnde nationale voorschriften en/of bestuurlijke maatregelen, met inbegrip van vergunningen- of machtigingstelsels.
11. Aanwijzingen voor het verkrijgen van nadere inlichtingen.

Bijlage IX

Meldsystemen voor industriële ongevallen ingevolge artikel 10

1. De meldsystemen voor industriële ongevallen dienen de snelst mogelijke doorgifte van gegevens en voorspellingen mogelijk te maken volgens van tevoren vastgestelde codes en met gebruikmaking van compatibele systemen voor datatransmissie en gegevensverwerking om te kunnen overgaan tot alarmering en bestrijding in noodsituaties en maatregelen te nemen ter beperking en beheersing van de effecten van grensoverschrijdende gevolgen, rekening houdende met de verschillende behoeften op de verschillende niveaus.

2. De melding van een industrieel ongeval dient de volgende gegevens te bevatten :

- a) het soort en de omvang van het industriële ongeval, de daarbij betrokken gevaarlijke stoffen (indien bekend) en de ernst van de mogelijke gevolgen;
- b) het tijdstip en de exacte plaats waar het ongeval zich heeft voorgedaan;
- c) alle andere beschikbare informatie die nodig is om het industriële ongeval efficiënt te bestrijden.

3. De melding van een industrieel ongeval dient regelmatig, of telkens wanneer zulks nodig is, te worden aangevuld met relevante nadere informatie over de ontwikkeling van de situatie met betrekking tot de grensoverschrijdende gevolgen.

4. Er dienen regelmatig proeven en toetsingen van de doelmatigheid van het meldsysteem voor industriële ongevallen plaats te vinden en het betrokken personeel dient regelmatig oefeningen te houden. Indien van toepassing worden deze proeven, toetsingen en oefeningen gezamenlijk uitgevoerd.

Bijlage X

Wederzijdse bijstand ingevolge artikel 12

1. De algemene leiding, controle, coördinatie en supervisie van de bijstand berust bij de Partij die om bijstand verzoekt. Het bij de bijstandsverlening betrokken personeel handelt in overeenstemming met de desbetreffende wetten van de Partij die om bijstand verzoekt. De bevoegde autoriteiten van de Partij die om bijstand verzoekt, werken samen met de ingevolge artikel 17 door de bijstand verlenende Partij aangewezen autoriteit, die is belast met de onmiddellijke supervisie van het door de bijstand verlenende Partij verschaft personeel en materieel.

2. De Partij die om bijstand verzoekt, stelt, voor zover zulks in haar vermogen ligt, plaatselijke faciliteiten en diensten ter beschikking voor een goede uitvoering van de bijstand en draagt zorg voor de bescherming van het daartoe door of namens de bijstand verlenende Partij op haar grondgebied gebrachte personeel, materieel en materiaal.

3. De bijstand wordt verleend op kosten van de Partij die om bijstand verzoekt, tenzij de betrokken Partijen anders zijn overeengekomen. De bijstand verlenende Partij kan te allen tijde afzien van een gehele of gedeeltelijke vergoeding van de kosten.

4. De Partij die om bijstand verzoekt, stelt alles in het werk om de bijstand verlenende Partij en de namens haar handelende personen de voorrechten, immuniteiten of faciliteiten te verlenen die nodig zijn voor spoedige verrichting van hun bijstandstaken. De Partij die om bijstand verzoekt, is niet verplicht deze bepaling toe te passen op haar eigen onderdanen of ingezetenen of hun de bovenbedoelde voorrechten en immuniteiten te verlenen.

5. Een Partij tracht op verzoek van de Partij die om bijstand verzoekt of de Partij die de bijstand verleent, de doortocht over haar grondgebied naar en vanaf het grondgebied van de Partij die om bijstand verzoekt te vergemakkelijken van personeel, materieel en goederen die bij de bijstand zijn betrokken, waarvan naar behoren kennisgeving dient te zijn gedaan.

6. De Partij die om bijstand verzoekt, vergemakkelijkt de binnenkomst en het verblijf op en het vertrek van haar nationale grondgebied van personeel, materieel en goederen die bij de bijstand zijn betrokken, waarvan naar behoren kennisgeving is gedaan.

7. Met betrekking tot handelingen die rechtstreeks voortvloeien uit de verleende bijstand zal de Partij die om bijstand verzoekt, in geval van overlijden of lichamelijk letsel, schade aan of verlies van goederen, of schade aan het milieu, veroorzaakt op haar grondgebied tijdens de verlening van de bijstand waarom is verzocht, de bijstand verlenende Partij of de namens haar handelende personen vrijwaren en schadeloos stellen en hun schadevergoeding betalen voor het overlijden of het toegebrachte letsel, of het verlies van dan wel de schade aan het materiaal of de andere goederen die bij de bijstandsverlening zijn betrokken. De Partij die om bijstand verzoekt, is verplicht vorderingen van derden ten laste van de bijstand verlenende Partij of de namens deze handelende personen in behandeling te nemen.

8. De betrokken Partijen werken nauw samen ter vergemakkelijking van de afwikkeling van gerechtelijke procedures en vorderingen die zouden kunnen voortvloeien uit de bijstandsverlening.

9. Een Partij kan verzoeken om bijstand met betrekking tot de medische behandeling of de tijdelijke overbrenging naar een andere Partij van personen die zijn betrokken bij een ongeval.

10. De benadeelde Partij of de Partij die om bijstand verzoekt kan te allen tijde, na passend overleg en door middel van een kennisgeving, verzoeken om beëindiging van de ingevolge dit Verdrag ontvangen of verleende bijstand. Zodra een zodanig verzoek is gedaan, plegen de betrokken Partijen onderling overleg ten einde regelingen te treffen om de bijstand op passende wijze te beëindigen.

Bijlage XI

Uitwisseling van informatie ingevolge artikel 15

De informatie dient de volgende gegevens te omvatten, die ook kunnen worden uitgewisseld in het kader van multilaterale of bilaterale samenwerking;

a) maatregelen van wetgevende en bestuurlijke aard, beleidslijnen, doelstellingen en prioriteiten betreffende preventie, voorbereiding en bestrijding, wetenschappelijke activiteiten en technische maatregelen ter beperking van het risico van industriële ongevallen ten gevolge van gevaarlijke activiteiten, met inbegrip van de beperking van de grensoverschrijdende gevolgen;

b) maatregelen en rampenplannen op het passende niveau die andere Partijen raken;

c) programma's voor toezicht, planning en onderzoek en ontwikkeling, met inbegrip van de uitvoering daarvan en de controle daarop;

d) genomen maatregelen met betrekking tot de preventie van, de voorbereiding op en de bestrijding van industriële ongevallen;

e) de ervaring opgedaan met industriële ongevallen en de samenwerking ter bestrijding van industriële ongevallen met grensoverschrijdende gevolgen;

f) de ontwikkeling en toepassing van de beste beschikbare technologieën ter wille van een betere bescherming van het milieu en een grotere veiligheid;

g) de voorbereiding op noodsituaties en de bestrijding daarvan;

h) gehanteerde methoden bij de voorspelling van risico's, met inbegrip van criteria voor de meting en beoordeling van grensoverschrijdende gevolgen.

BIJLAGE XII

Taken in het kader van de wederzijdse bystand ingevolge artikel 18, vierde lid

1. Verzameling en verspreiding van informatie en gegevens :

a) de totstandbrenging en exploitatie van een meldsysteem voor industriële ongevallen dat informatie kan verschaffen over industriële ongevallen en over deskundigen, ten einde de deskundigen zo spoedig mogelijk te kunnen inschakelen om bijstand te verlenen;

b) de totstandbrenging en exploitatie van een databank voor de ontvangst, verwerking en verspreiding van de nodige informatie over industriële ongevallen, en de gevolgen daarvan, alsook over de toegepaste maatregelen en de doelmatigheid daarvan;

c) het opstellen en bijhouden van een lijst van gevaarlijke stoffen, onder vermelding van hun eigenschappen en de wijze waarop daarmee moet worden omgegaan in geval van een industrieel ongeval;

d) het opstellen en bijhouden van een register van deskundigen die advies en andere vormen van bijstand kunnen verlenen met betrekking tot preventie-, voorbereidings- en bestrijdingsmaatregelen, met inbegrip van herstelmaatregelen;

e) het bijhouden van een lijst van gevaarlijke activiteiten;

f) het opstellen en bijhouden van een lijst van gevaarlijke stoffen die vallen onder de bepalingen van Bijlage I, Deel I.

2. Onderzoek, opleiding en methodologieën :

a) het maken en verstrekken van modellen, gebaseerd op de ervaring met industriële ongevallen, en scenario's voor preventie-, voorbereidings- en bestrijdingsmaatregelen;

b) het bevorderen van opleidingen en oefeningen, het organiseren van internationale symposia en het bevorderen van samenwerking op het gebied van onderzoek en ontwikkeling.

3. Technische bijstand :

a) het verrichten van adviserende taken, gericht op de verbetering van het vermogen om preventie-, voorbereidings- en bestrijdingsmaatregelen toe te passen;

b) het verrichten, op verzoek van een Partij, van inspecties van haar gevaarlijke activiteiten en het verlenen van bijstand bij het organiseren van haar nationale inspecties overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag.

4. Bijstand ingeval van een noodsituatie.

Het verlenen, op verzoek van een Partij, van bijstand, onder meer door het zenden van deskundigen naar de plaats van een industrieel ongeval ten einde advies en andere vormen van bijstand te verlenen bij de bestrijding van het industriële ongeval.

Bijlage XIII

Arbitrage

1. De eisende Partij(en) stelt (stellen) het secretariaat ervan in kennis dat de Partijen zijn overeengekomen het geschil te onderwerpen aan arbitrage overeenkomstig artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag. In de kennisgeving dient het onderwerp van de arbitrage te worden vermeld en daarin dienen in het bijzonder de artikelen van dit Verdrag te zijn aangegeven over de uitlegging of toepassing waarvan een geschil is ontstaan. Het secretariaat zendt de ontvangen informatie toe aan alle Partijen bij dit Verdrag.

2. Het scheidsgerecht bestaat uit drie leden. De eisende partij(en) en de andere partij(en) bij het geschil benoemen een arbiter, en de twee aldus benoemde arbiters wijzen met gezamenlijke instemming de derde arbiter aan, die voorzitter van het scheidsgerecht wordt. De derde arbiter mag geen onderdaan van één van de partijen bij het geschil zijn, noch mag hij of zij zijn of haar gewone verblijfplaats op het grondgebied van één van die partijen hebben, of in dienst zijn bij een van hen, of in een andere hoedanigheid reeds bij de aangelegenheid betrokken zijn geweest.

3. Indien de voorzitter van het scheidsgerecht niet is aangewezen binnen twee maanden na de benoeming van de tweede arbiter, wijst de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, op verzoek van een van beide partijen bij het geschil, binnen een volgend tijdvak van twee maanden de voorzitter aan.

4. Indien een van de partijen bij het geschil niet binnen twee maanden nadat zij het verzoek daartoe heeft ontvangen, een arbiter heeft benoemd, kan de andere partij dit mededelen aan de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die binnen een volgend tijdvak van twee maanden de voorzitter van het scheidsgerecht aanwijst. Vervolgens verzoekt de voorzitter van het scheidsgerecht de partij die nog geen arbiter heeft benoemd, dit binnen twee maanden te doen. Indien zij dit binnen dat tijdvak niet doet, deelt de voorzitter dit mede aan de Uitvoerend Secretaris van de Economische Commissie voor Europa, die vervolgens binnen een volgend tijdvak van twee maanden de benoeming verricht.

5. Het scheidsgerecht neemt zijn beslissing in overeenstemming met het internationale recht met de bepalingen van dit Verdrag.

6. Ieder krachtens deze bepalingen ingesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast.

7. De beslissingen van het scheidsgerecht betreffende zowel procedures als aan hem voorgelegde aangelegenheden worden genomen met een meerderheid van de stemmen van zijn leden.

8. Het scheidsgerecht kan alle passende maatregelen nemen ter vaststelling van de feiten.

9. De partijen bij het geschil doen alles wat in hun vermogen ligt om het werk van het scheidsgerecht te vergemakkelijken, met name door :

a) het scheidsgerecht alle relevante documenten, voorzieningen en informatie te verstrekken;

b) het scheidsgerecht indien nodig in staat te stellen getuigen of deskundigen op te roepen en verklaringen van hen te verkrijgen.

10. De partijen bij het geschil en de arbiters beschermen de vertrouwelijkheid van de informatie die zij gedurende het werk van het scheidsgerecht in vertrouwen krijgen.

11. Het scheidsgerecht kan, op verzoek van één van de partijen tussentijdse maatregelen ter bescherming aanbevelen.

12. Indien één van de partijen bij het geschil niet voor het scheidsgerecht verschijnt of haar zaak niet verdedigt, kan de andere partij het scheidsgerecht verzoeken de procedure voort te zetten en zijn uiteindelijke beslissing te nemen. Het feit dat een partij niet voor het scheidsgerecht verschijnt of haar zaak niet verdedigt, vormt geen belemmering voor de voortzetting van de procedure.

13. Het scheidsgerecht kan tegeneisen die rechtstreeks voortkomen uit de aangelegenheid die het onderwerp van het geschil is, horen en erover beslissen,

14. Tenzij het scheidsgerecht anders bepaalt vanwege de bijzondere omstandigheden van de zaak, worden de kosten van het scheidsgerecht, met inbegrip van de honorering van zijn leden, gelijkelijk gedragen door de partijen bij het geschil. Het scheidsgerecht houdt een overzicht van al zijn kosten bij, en verstrekt de partijen bij het geschil daarvan een eindopgave.

15. Iedere Partij bij dit Verdrag die een belang ten aanzien van het recht heeft bij de aangelegenheid die het onderwerp van het geschil is, en waarvoor de beslissing van het scheidsgerecht gevolgen kan hebben, kan zich met de instemming van het scheidsgerecht voegen in de procedure.

16. Het scheidsgerecht doet zijn uitspraak binnen vijf maanden na de datum waarop het werd ingesteld, tenzij het het noodzakelijk acht deze termijn te verlengen met een tijdvak van ten hoogste vijf maanden.

17. De uitspraak van het scheidsgerecht dient vergezeld te gaan van een uiteenzetting van de gronden. De uitspraak is onherroepelijk en bindend voor alle partijen bij het geschil. De uitspraak wordt door het scheidsgerecht toegezonden aan de partijen bij het geschil en aan het secretariaat. Het secretariaat zendt de ontvangen informatie toe aan alle Partijen bij dit Verdrag.

18. Ieder geschil dat tussen de partijen ontstaat betreffende de uitlegging of tenuitvoerlegging van de uitspraak kan door elk van de partijen worden voorgelegd aan het scheidsgerecht dat de uitspraak heeft gedaan of, indien het daaraan niet kan worden voorgelegd, aan een ander scheidsgerecht dat hiertoe wordt ingesteld op dezelfde wijze als eerstbedoelde scheidsgerecht.

Wet houdende instemming met het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992

Staten/Organisatie	Datum Authenticatie	Type instemming	Datum instemming	Datum interne inwerkingtreding
ALBANIE	18/03/1992	Bekrachtiging	05/01/1994	19/04/2000
ARMENIE		Toetreding	21/02/1997	19/04/2000
AZERBEIDZJAN		Toetreding	16/06/2004	14/09/2004
BELARUS		Toetreding	25/06/2003	23/09/2003
BELGIE	18/03/1992	Bekrachtiging	06/04/2006	05/07/2006
BULGARIJE	18/03/1992	Bekrachtiging	12/05/1995	19/04/2000
CANADA	18/03/1992			
CYPRUS		Toetreding	31/08/2005	29/11/2005
DENEMARKEN	18/03/1992	Goedkeuring	28/03/2001	26/06/2001
DUITSLAND	18/03/1992	Bekrachtiging	09/09/1998	19/04/2000
ESTLAND	18/03/1992	Bekrachtiging	17/05/2000	15/08/2000
EUROPESE GEMEENSCHAP	18/03/1992	Goedkeuring	24/04/1998	19/04/2000
FINLAND	18/03/1992	Aanvaarding	13/09/1999	19/04/2000
FRANKRIJK	18/03/1992	Goedkeuring	03/10/2003	01/01/2004
GRIEKENLAND	18/03/1992	Bekrachtiging	24/02/1998	19/04/2000
VERENIGD KONINKRIJK	18/03/1992	Bekrachtiging	05/08/2002	03/11/2002
HONGARIJE	18/03/1992	Goedkeuring	02/06/1994	19/04/2000
ITALIE	18/03/1992	Bekrachtiging	02/07/2002	30/09/2002
KAZACHSTAN		Toetreding	11/01/2001	11/04/2001
KROATIE		Toetreding	20/01/2000	19/04/2000
LETLAND	18/03/1992	Bekrachtiging	29/06/2004	27/09/2004
LITOUWEN	18/03/1992	Bekrachtiging	02/11/2000	31/01/2001
LUXEMBURG	20/05/1992	Bekrachtiging	08/08/1994	19/04/2000
MOLDOVA		Toetreding	04/01/1994	19/04/2000
MONACO		Toetreding	28/08/2001	26/11/2001
NEDERLAND	18/03/1992			
NOORWEGEN	18/09/1992	Goedkeuring	01/04/1993	19/04/2000
OOSTENRIJK	18/03/1992	Bekrachtiging	04/08/1999	19/04/2000
POLEN	18/03/1992	Bekrachtiging	08/09/2003	07/12/2003
PORTUGAL	09/06/1992			
ROEMENIE		Toetreding	22/05/2003	20/08/2003
RUSSISCHE FEDERATIE	18/03/1992	Aanvaarding	01/02/1994	19/04/2000
SLOVAKIJE		Toetreding	09/09/2003	08/12/2003
SLOVENIE		Toetreding	13/05/2002	11/08/2002
SPANJE	18/03/1992	Bekrachtiging	16/05/1997	19/04/2000
TSJECHISCHE REP.		Toetreding	12/06/2000	10/09/2000
VERENIGDE STATEN	18/03/1992			
ZWEDEN	18/03/1992	Bekrachtiging	22/09/1999	19/04/2000
ZWITSERLAND	18/03/1992	Bekrachtiging	21/05/1999	19/04/2000